DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 27. Sobota, 21 Stycznia (2 Lutego). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Stycznia (1 Lutego).

Okólnik do Komisij Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem. N. 61.

Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

9 (21) Stycznia 1867 r.

POSIEDZENIE STO SZEŚĆDZIESIĄTE DRUGIE. DNIA 14 (26) GRUDNIA 1866 R.

POZYCJA 869.

O osadach zajmowanych przez osoby do stanu włościańskiego nienależące w dobrach majorackich.

Z powodu szczegółowego interesu dotyczącego osad nabytych w pewnym majoracie przez osoby nienależące do stanu włościańskiego, z naruszeniem przepisu objętego art. 47 instrukcji z dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1841 o urządzeniu dóbr Najmiłościwiej na zasadzie przepisów z dnia 4 (16) Października 1835 r. rozdarowanych, co do przestrzeni, do jakiej połączenie gruntów w jednej posiadłości jest dozwolonem, Komitet Urządzający zgodnie z przedstawieniem Komisji Centralnej postanowił:

1. W razach kiedy osoby do stanu włościańskiego nienależące, w dobrach majorackich, połączyły w swych posiadłościach, bez zatwierdzenia ze strony Komisji Rządowej Skarbu przestrzeń większą nad morgów 90, dozwala się tymże pozostawić w swem posiadaniu tyie osad, aby ogólna ich przestrzeń nie przenosiła 90 morgów, bez rozdrabniania osad; grunta zaś nad tę przestrzeń zbywające, powinny być uważane jako pustki i obrócone niezwłocznie na uposażenie ludności bezrolnej, według rozporządzenia miejscowej Komisji Spraw Włościańskich.

2. Wykonanie niniejszego postanowienia poruczyć Komisji Rządowej Skarbu i miejscowym Komisjom Spraw Włościańskich.

POZYCJA 877.

O zaspokojeniu wydatków Wydziału Komitetu Urządzającego za dni 12, do dnia 1 (13) Stycznia 1867 roku.

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego w dniu 12 (24) Grudnia 1866 r. przedstawił Komitetowi co następuje: W miesiącu Sierpniu r. b. wydane zostały Najwyżej zatwierdzone przepisy co do układania, rozpoznawania, zatwierdzania i wykonywania tak ogólnego budżetu jako i pojedynczych etatów zarządu Królestwa Polskiego. W art. 33 tych przepisów wyrażono: że moc obowiązująca etatów wydatków poczyna się z dniem 1 (13) Stycznia tego roku na który etat jest ustanowiony i trwać ma do końca tegoż roku, t. j. do dnia 1 (13) Stycznia roku następnego.

Obok tego, Najwyżej zatwierdzonym protokółem Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) postanowiono aby przepisy rzeczone wprowadzone były w wykonanie z dniem 1 (13) Stycznia 1867 roku, przy czem na specjalną Komisję wyznaczoną do czynności dotyczących wprowadzenia w wykonanie tych przepisów, włożony został obowiązek przygotowania i przedstawienia w przepisanym porządku do Najwyższego zatwierdzenia, projektu oddzielnych przepisów Skarbowych o poborze dochodów i spełnianiu wydatków, za dni 12, pomiędzy końcem bieżącego okresu budżetowego w Królestwie Polskiem (19 (31) Grudnia 1866 r.) i początkiem następnego okresu według nowych przepisów (1 (13) Stycznia 1867 r.)

Jakkolwiek stosownie do art. 3 nowych przepisów budżetowych, moc ich nie rozciąga się do przychodów i wydatków odnoszących się do operacji likwidacyjnej z tytułu sprawy włościańskiej, dopóki wydawanie listów likwidacyjnych ukończonem nie będzie, lecz przy oznaczeniu dla wszystkich w ogóle władz Królestwa terminu okres wydatków rozpoczynającego na dzień 1 (13) Stycznia, w zamian istniejącego dotychczas terminu, w dniu 20 Grudnia (1 Stycznia), zdawałoby się niestosownem wyłączenie z pod tego przepisu Władz włościańskich lub innych, pobierających płace z funduszów likwidacyjnych.

W skutek tego Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego proponuje:

1) za termin rozpoczynający okres wydatków administracyjnych we władzach włościańskich na rok 1867, przyjąć dzień 1 (13) Stycznia;

2) wydatki potrzebne w czasie od dnia 20 Grudnia roku bieżącego do dnia 1 Stycznia roku następnego, na utrzymanie Komisij Spraw Włościańskich wraz z pozostającymi przy tychże a nie należącymi do ich składu urzędnikami tudzież jeometrami, jako też Komisji Likwidacyjnej z jej ajentami i czasowego Wydziału Komisji Umorzenia Długu, odnieść do przewidywanych oszczędności z funduszów wyznaczonych na utrzymanie rzeczonych Władz i osób w roku bieżącym;

3. Wydatki na utrzymanie w tymże czasie czasowego Wydziału Banku Polskiego zaspokoić z tego funduszu do którego odniesionem zostało takowe utrzymanie w roku bieżącym, t. j. z sumy rsr. 50,000 na nieprzewidziane wydatki etatatem na rok 1866 oznaczonej; i nakoniec

4) wydatki na utrzymanie przez pomieniony przeciąg czasu Kancelarji Komitetu i Urzędników zostających przy Sekretarzu Stanu Milutinie, odnieść do funduszu wyznaczonego na utrzymanie miejscowych Komisji Spraw Włościańskich, albowiem jakkolwiek z sumy przeznaczonej na Kancelarję Komitetu pozostaną oszczędności, lecz te będą nie wielkie; przy tem oszczędności te, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego Etatu, użyte być mają na wynagrodzenie urzędników za ich prace. Co się zaś tycze sumy etatem oznaczonej na utrzymanie urzędników zostających przy Sekretarzu Stanu Milutinie, to oszczędności z tej sumy, gdyby jakie pozostały, mogą być podobnie jak w roku zeszłym oddane do rozporządzenia Głównego Naczelnika Własnej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji do Spraw Królestwa Polskiego.

Konkluzja.

Komitet Urządzający zgodnie z powyższem przedstawieniem Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego postanowił:

1. Za termin rozpoczynający okres administracyjnych wydatków we władzach włościańskich na rok 1867, przyjąć dzień 1 (13) Stycznia.

2. Wydatki potrzebne w czasie od dnia 20 Grudnia 1866 r. do dnia 1 Stycznia 1867 r. na utrzymanie Komisij Spraw Włościańskich z zostającymi przy nich urzędnikami i jeometrami, tudzież Komisji Likwidacyjnej z jej Ajentami i czasowego Wydziału Komisji Umorzenia Długu, odnieść do oszczędności z funduszu oznaczonego na utrzymanie pomienionych władz i osób w roku bieżacym.

3. Wydatki na utrzymanie czasowego Wydziału Banku Polskiego zaspokoić z sumy rsr. 50,000 na nieprzewidziane wydatki etatem na rok 1866 oznaczonej.

4. Wydatki na utrzymanie w tymże czasie Kancelarji Komitetu i Urzędników zostających przy Sekretarzu Stanu Milutinie, odnieść do funduszu wyznaczonego na utrzymanie miejscowych Komisij Spraw Włościańskich.

5. Wykonanie niniejszego postanowienia poruczyć Członkowi - Zawiadującemu czynnościami Komitetu Urządzającego i Dyrektorowi Głównemu Komisji Rządowej Skarbu.

POZYCJA 881.

O reorganizacji Komisji: Suwalkskiej, Łomżyńskiej i Płockiej.

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, dnia 27 Października (8 Listopada), wniósł do Komitetu Urządzającego przedstawienie następującej osnowy:

Na zasadzie art. 14 Najwyższego Ukazu o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach, oznaczona pierwotnie liczba Komisij i rewirów, jak również skład każdej Komisji i podział dóbr pomiędzy rewiry, mogą być następnie zmieniane, z rozporządzenia Komitetu Urządzającego, jeżeli tego okaże się potrzeba.

Obecnie obowiązki poruczone Komisjom Spraw Włościańskich, a mianowicie: załatwianie sporów i zażaleń między właścicielami dóbr i włościanami o prawa gruntowe, sprawdzanie, poprawianie i wprowadzanie w wykonanie tabel likwidacyjnych, posunięte są już do takiego stopnia, że do zaprowadzenia zmian w składzie Komisij można przystąpić bez wszelkiej niedogodności. Środek ten będzie tem bardziej na czasie, że może być zastosowanym do nowego podziału Królestwa na Gubernie i Powiaty, a Okręgi samych Komiisj z łatwością mogą być oznaczone zgodnie z granicami Gubernij.

Z tych względów Członek zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego uważa za rzecz stósowną dokonać już obecnie zmiany w ograniczeniach tych Komisij, których rewiry Komisarskie z położenia granic, i z ilości dokonać się jeszcze mających robót, mogą pozostać w teraźniejszym swym składzie. Do takich Komisij należą cztery: Ostrołęcka, Płocka, Łomżyńska i Suwałkska.

Przy oznaczaniu granic Komisij odpowiednio do granic Gubernij, z wymienionych czterech Komisji utworzy się trzy: Suwałkska, Łomżyńska i Płocka. W skutku tej zmiany okręg nowej Komisji Suwałkskiej składać się będzie z Okręgu teraźniejszej Komisji Suwałkskiej i 9-ciu gmin wiejskich, z części Powiatu Augustowskiego, należącej obecnie do okręgu Komisji Łomżyńskiej. W okręgu nowej Komisji Płockiej pozostaną wszystkie gminy wiejskie, składające teraźniejszy okręg tejże Komisji z dołączeniem 20-tu gmin z teraźniejszego Okręgu Komisji Ostrołęckiej, a w tej liczbie: 19 gmin z Powiatu Przasnyskiego i 1-a gmina z Powiatu Pułtuskiego. Okręg zaś Komisji Łomżyńskiej, z którego odpadnie (jak wyżej wspomniano) gmin 9 do Komisji Suwałkskiej, znacznie powiększy się, gdyż do tego okręgu zaliczyć wypada 38 gmin z Komisji Ostrołęckiej, a w tej liczbie: 22 gmin z Powiatu Pułtuskiego, 15 z Ostrołęckiego i 1-a z Przasnyskiego.

Tym sposobem, skład nowych Okręgów Komisij: Łomżyńskiej, Suwałkskiej i Płockiej byłby następujący:

1. Komisja Łomżyńska, zawierająca obecnie w sobie Powiat Łomżyński i część Augustowskiego, z 6-a rewirami Komisarskiemi, 46-ma gminami wiejskiemi i ludnością wynoszącą 203,774 dusz, w nowem swem ograniczeniu składałyby się:

z 8-miu Powiatów: Łomżyńskiego, Ostrowskiego, Pułtuskiego, Wysoko-Mazowieckiego, Kolneńskiego, Ostrołęckiego, Makowskiego i Szczuczyńskiego;

z 10-ciu rewirów Komisarskich i

75-ciu gmin wiejskich z ludnością 336,856 dusz.

2. Komisja Suwałkska zawierająca obecnie w sobie Powiaty: Kalwaryjski, Marjampolski, Sejnski i drugą część Powiatu Augustowskiego, z 9-ma rewirami Komisarskiemi, 78-ma gminami wiejskiemi i ludnością wynoszącą 351,655 dusz, w nowem ograniczeniu składałaby się:

z 7-miu Powiatów: Suwałkskiego, Augustowskiego, Sejnskiego, Kalwaryjskiego, Wyłkowyskiego, Władysławowskiego i Marjampolskiego;

z 9-ciu rewirów Komisarsk'ch i

z 87-miu gmin wiejskich z ludnością 379,642 dusz.

3. Komisja Płocka zawierająca obecnie w sobie Powiaty: Płocki, Lipnowski i Mławski, z 7-ma rewirami Komisarskiemi, 102-ma gminami wiejskiemi i ludnością wynoszącą 260,250 dusz, w nowem ograniczeniu składałaby się:

z 8-miu Powiatów: Płockiego, Lipnowskiego, Płońskiego, Rypińskiego, Mławskiego, Ciechanowskiego, Sierpskiego i Przasnyskiego;

z 9-ciu rewirów Komisarskich, z jednym Komisarzem bez rewiru i

z 122-ch gmin wiejskich z ludnością 333,194 dusz.

Co do osobistego składu trzech nowych Komisij, to takowy mógłby być następujący:

Komisja Łomżyńska: Prezes, Pomocnik Prezesa i 10-ciu Komisarzy:

Komisja Suwalska: Prezes, 2-ch Pomocników Prezesa i 9-ciu Komisarzy; i

Komisja Płocka: Prezes, 2-ch Pomocników Prezesa i 10-ciu Komisarzy.

Z pomiędzy więc osób wchodzących do składu 4-ch teraźniejszych Komisij, jeden Prezes Komisji powinien spaść z etatu, a zamiast jednego będzie dwóch Pomocników Prezesa w Komisji Płockiej, wszystkie zaś inne osoby pozostaną na swoich urzędach, wyjąwszy kilku urzędników Kancelarji w Komisjach, którzy również spaść mają z etatu.

Konkluzja.

Rozpoznawszy powyższe przedstawienie Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego i zgadzając się na przytoczone w niem wnioski, Komitet Urządzający postanowił:

1. Z teraźniejszych 4-ch Komisij: Suwałkskiej, Łomżyńskiej, Ostrołęckiej i Płockiej, utworzyć trzy Komisje: Suwałkską, Łomżyńską i Płocką w nowym składzie.

2. Jednego z Prezesów uznać za spadłego z etatu.

3. Do Komisji Płockiej przeznaczyć drugiego Pomocnika Prezesa, przenosząc go z dzisiejszej Ostrołęckiej Komisji.

4. Pozostających na swych posadach 29-ciu Komisarzy pomieścić jak następuje: w Komisji Łomżyńskiej 10-ciu; w Płockiej 10-ciu i w Suwalskiej 9-ciu Komisarzy.

5. Zaprowadzić stósowne zmiany codo urzędników Kancelarji w reorganizujących się Komisjach.

6. Prosić Generał-Feldmarszałka Prezesa Komitetu Urządzającego o wyjednanie najwyższego zezwolenia na przyznanie Urzędnikom spadającym z etatu takich prerogatyw, jakie wymienione są w przedstawionych do Najwyższego zatwierdzenia przepisach o prawach i prerogatywach służbowych dla urzędników przechodzących z Cesarstwa do służby w Królestwie, tudzież na wypłatę im płac zaraz po spadnięciu z etatu, stósownie do projektowanych przepisów.

7. Przystąpić do rozważenia rzeczy względem stopniowego zmniejszenia pozostałych jedenastu Komisij Spraw Włościańskich.

8. W miarę zbliżania się do końca czynności dotyczących operacji likwidacyjnej w różnych Komisjach, Komisarzy wolnych przenosić za decyzją Prezesa Komitetu Namiestnika w Królestwie do innych Komisij, czynnościami najwięcej obarczonych.

9. Od roku przyszłego 1867, w miarę możności nie obsadzać posad etatowych mogących zawakować w Komisjach, a to dla stopniowego zrównania liczby rewirów Komisarskich z liczbą Powiatów w każdej Gubernji, unikając przy tem o ile można pozostawiania po za etatem urzędników do spraw włościańskich.

10. Wykonanie niniejszego postanowienia poruczyć Członkowi-Zawiadującemu czynnościami Komitetu Urządzającego.

POZYCJA 883.

O wynagrodzeniu włościan wsi Emilin, za zatopienie ich łąk.

Przy dokonywanem przez Komisarza Rewirowego sprawdzaniu tabeli likwidacyjnej wsi Emilin w dobrach Białe, Powiecie Gostyńskim, własnością Epsztejna będących, okazało się, że dla dobra fabryki papieru w Soczewce, wzniesionej na gruncie należącym do Rządu, a wydzierżawionym wieczyście Epsztejnowi, potrzeba było podnieść wodę w rzece Skrwie, skutkiem czego część łąk (morg: 5 pr. 192) od roku 1842 w używalności włościan wsi Emilin zostających, została zatopioną.

Pełnomocnik właściciela dóbr Białe, w skutku przełożenia Komisarza, objawił chęć wynagrodzenia włościan, za zatopione łąki, zapłaceniem im rs. 1,000 listami likwidacyjnemi, wyjaśniając, że właściciel dóbr nie jest w możności dać włościanom wynagrodzenia w ziemi, gdyż grunta włościańskie, z jednej strony dotykają lasu dworskiego obciążonego służebnościami, a z innych stron graniczą z gruntami innych włościan lub właścicieli dóbr. Na taką propozycję włościanie nie zgodzili się, domagając się wynagrodzenia w sumie rs. 30,000. Komisja Włocławska Spraw Włościańskich, biorąc na uwagę, że na zasadzie § 25 instrukcji o szacowaniu, na żądanie właścicieli gruntów przeszłych na własność włościan, dochód z morga łąki klasy drugiej, do której wspomnione łąki należą, wynosi rub. srebr. 2 kopiejek 72, co z mórg 5 pręt. 192 uczyni rs. 15 kop. 34, a procent od 1,000 rs. w listach likwidacyjnych wyniesie rs. 40, to jest przeszło półtrzecia raza więcej aniżeli dochód normalny z łąk, sądzi, że zaproponowane przez pełnomocnika właściciela dóbr wynagrodzenie za zatopione łąki było najzupełniej dostateczne i nie przynoszące krzywdy włościanom. Lecz ze względu na poz. 702 postanowień Komitetu Urządzającego Komisja włościańska nie uważała się władną do wydania decyzji niezgodnej z powołaną pozycją i przedstawiła ten interes do rozpoznania Komisji Centralnej. Komisja Centralna przedstawiła ten interes wraz z swoim wnioskiem do decyzji Komitetu Urządzającego.

Motywa.

Przy roztrząsaniu tego interesu, Komitet Urządzający wziął na uwagę, że podwyższenie wody w stawie, które spowodowało zatopienie łąk, nastąpiło z konieczności i obecnie nie może być cofniętem, oraz, że właściciel dóbr Białe nie jest w możności wynagrodzić włościan gruntami, zgodnie z opinją Komisji Centralnej znalazł, że zaproponowane przez pełnomocnika Epsteina pieniężne wynagrodzenie dla włościan, jest dla nich korzystnem, a przytem w obecnym razie, jest to jedyny środek do wynagrodzenia włościan.

Zwracając się następnie do kwestji: czy po zapadnięciu postanowienia Komitetu Urządzającego pod poz. 702, może być przyznawane włościanom wynagrodzenie pieniężne, Komitet Urządzający wziął na uwagę co następuje: Z mocy Najwyższego Rozkazu zawartego w poz. 32 (prot. dodat.) postanowień Komitetu Urządzającego, właściciele dóbr mogą przedstawiać propozycje pod względem wynagradzania włościan, za nielegalne zamiany gruntów i zniesione służebności, nie tylko przez dodanie im gruntów z przestrzeni dworskiej, lecz i w inny sposób. Przypadki do obecnego podobne, to jest, kiedy wynagrodzenie włościan gruntami zupełnie jest niemożebnem, zdarzyły się już nieraz i zdarzyć się mogą w przyszłości. Tymczasem stosownie do art. 8 i 11 Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, oraz Najwyższego Rozkazu zawartego we wspomnionej 32 pozycji (prot. dodat.) postanowień Komitetu Urządzającego, włościanie nie mogą być pozostawieni bez wynagrodzenia. Jeżeli przeto nie można wynagrodzić włościan inaczej jak pieniężnie, to wynagrodzenie takie z konieczności musi być dopuszczonem.

Konkluzja.

Na zasadzie uwag powyższych, Komitet Urządzający, dla usunięcia na przyszłość wątpliwości i kwestij wywiązywać się mogących przy stósowaniu pozycji 702 postanowień Komitetu Urządzającego, w rozwinięciu tejże pozycji, postanowił:

1. Postanowione pozycją 702 postanowień Komitetu Urządzającego wzbronienie zawierania umów o pieniężne wynagrodzenie włościan za zniesione powinności i inne użytki, nie może odnosić się do takich umów dobrowolnych pomiędzy włościanami a właścicielami dóbr, tudzież do propozycij Komisarzy do spraw włościańskich względem wynagrodzenia włościan, które nastąpiły w myśl Najwyższego Rozkazu o usunięciu trudności napotykanych przy przywracaniu praw włościan z tytułu nielegalnej zamiany i zniesienia służebności (poz. 32 prot. dodat. postanowień Komitetu Urządzającego), kiedy przeciwko przywróceniu nadwerężonych praw włościan, zachodzą przeszkody wspomnione w punkcie 3, tudzież w uwadze do punktu 5-go rzeczonego Rozkazu Najwyższego, i kiedy wynagrodzenie włościan gruntami z przestrzeni dworskiej, lub w inny sposób, jest zupełnie niemożebnem lub połączonem z zupełnym rozstrojem gospodarstwa dworskiego.

2. Stosownie do tego, włościan wsi Emilin z dóbr Białe, własnością Epsteina będących, za zatopienie ich łąk przestrzeni morgów 5 pręt. 192, wynagrodzić przez zapłacenie im ze strony właściciela dóbr tysiąca rubli listami likwidacyjnemi.

3. Wykonanie niniejszego postanowienia poruczyć Komisji Centralnej Spraw Włościańskich, a oraz Komisjom Spraw Włościańskich pod względem stosowania pozycji 702 postanowień Komitetu Urządzającego.

Oryginał podpisali:

Namiestnik-Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Centralny Zarząd dochodami z akcyzy w Królestwie Polskiem. Z powodu wynikłej wątpliwości w pojmowaniu znaczenia art. 264 Ustawy o podatku od trunków w Królestwie Polskiem, a mianowicie: w jakich miejscowościach przyznawane być powinno właścicielom wyłączne prawo propinacji, w których dla otwarcia sprzedaży trunków, winno być poprzednio wyjednywane stosowne upoważnienie, Zarząd Centralny po zniesieniu się z Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, odnosił się w tym przedmiocie do Ministerstwa Finansów. Obecnie, Zarządzający sprawami Rady Administracyjnej Królestwa, odezwą z dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1866/7 roku N. 1 zawiadomił Zarząd Centralny, że JW. Minister Finansów odezwą z dnia 15 (27) Grudnia za N. 5602, zawiadomił JW. Hrabiego Namiestnika Królestwa o swem postanowieniu, wydanem na zasadzie art. 13 wyżej powołanej Ustawy, według którego to postanowienia do miejscowości z wyłącznem prawem propinacji, zaliczone być powinny tylko te miasta i miasteczka, w których prawo to, rzeczywiście należy tylko do jednego właściciela, i dla tego w takich tylko miastach upoważnienie do odkrycia sprzedaży trunków, winno być poprzednio wyjednywane od właścicieli propinacji, w innych zaś miejscowościach, zgodnie z wspomnionym 264 artykułem Ustawy, szczegółowe upoważnienie nie jest wymagane. O takowem rozporządzeniu JW. Ministra Finansów, Zarząd Centralny z rozkazu JW. Hrabiego Namiestnika, podaje do powszechnej wiadomości.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. W skutku żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do Art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości: iż ksiądz Ignacy Borzęcki utracił Listy Zastawne Okresu 3-go. Serji 2-ej lit. C. N. 222,269, 227,247 i 232,695, wszystkie z pięcioma kuponami. Ostrzega się przeto, że obieg powyższych Listów jest zakwestjonowanym, i że w skutek tego każdy nabywca Listów i kuponów wzmiankowanych byłby powołanym przez poszkodowanego księdza Ignacego Borzęckiego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanych Listów Zastawnych i kuponów.

Awanse. Przez najwyższe rozkazy z dnia 23 grudnia r. z. i 8 stycznia r. b., awansowani zostali za szczególne zasługi: rzeczywisty radca stanu *Bezak*, pośrednik polubowny powiatu szliselburgskiego, gubernji petersburskiej,—na tajnego radcę; radca stanu Ottomar *Mejkow*, profesor zwyczajny uniwersytetu dorpackiego,—na rzeczywistego radcę stanu. *(Rus. Inw.)*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Stycznia (1 Lutego).

Według korespondencij z Wiednia, kiedy z jednej strony p. Belcredi, dotąd nadzwyczaj łagodny względem opozycji, zamierza wystąpić dyscyplinarnie przeciwko pensjonowanym ministrom, jak pp. Pratobovera, Lasser i t. d., stojącym na czele centralistów, z drugiej strony gabinet, w obec zwycięztwa lutowców przy wyborach w niektórych prowincjach, pragnąłby ich zjednać sobie i w tym celu przy otwarciu sejmów prowincjonalnych, ma być odczytana odezwa cesarza, zapewniająca, że nadzwyczajna rada państwa zwołana została dla zaprowadzenia zmian w konstytucji lutowej, odpowiednich kompromisowi z Węgrami. Wątpią jednak, aby centraliści dali się złapać na tę wędkę, i niezawodnie będą usiłowali w sejmach, gdzie b-

dą mieli przewagę, niedopuścić wyboru delegatów do nadzwyczajnej rady państwa. W Peszcie tymczasem prace komisji 67-miu szybko postępują i spodziewano się pomyślnego ich ukończenia w ciągu tygodnia.

Na Wschodzie przewidują rychłe zerwanie stosunków pomiędzy Turcją a Grecją. Sułtan osobiście bardzo ma być rozdrażniony z powodu długiego trwania powstania kandjockiego i zaburzeń w prowincjach sąsiednich z Grecją, a rząd turecki robi wielkie przygotowania do wojny. Tymczasem szanse poskromienia powstania na w. Kandji zmniejszają się, gdyż wice król Egiptu cofa ztamtąd swe wojska, z powodu, jak powiadają, że jego rady udzielenia większych swobód wszystkim poddanym tureckim chrześcianom, odrzucone zostały w Konstantynopolu.—Według dzisiejszego naszego telegramu, ostateczna nota do mocarstw pośredniczących, Austrji i Francji, w kwestji cofnięcia załogi tureckiej z Belgradu, przez Portę nie została jeszcze wysłana; Austrja zaś wysłała na wody kandjockie 15 statków wojennych.

Plan p. Scialoja, przedstawiony włoskiemu parlamentowi, co do uregulowania stosunków z kościołem, jakkolwiek z jednej strony jest tylko spekulacją, z drugiej dotyczy ważnej kwestji, zupełnego oddzielenia kościoła od państwa, czyli wykonania myśli hr. Cavoura. Według planu p. Scialoja, państwo zupełnie wyswobadza kościół z pod wszelkiej ze swej strony kontroli, ale zarazem uwalnia się od wszelkich względem niego obowiązków. Tak, zaprowadza zupełną i bezwarunkową wolność sumienia, usuwa duchowieństwo od wpływu na wychowanie i uwalnia się od wszelkich zapomóg na rzecz kościoła, a dla zabezpieczenia mu środków utrzymania, przedsiębierze wspominaną operację z dobrami duchownemi. Plan ten we Włoszech dosyć dobrze był przyjęty. Duchowieństwo dotąd, za pomocą swych organów nie wynurzyło swego zdania, lecz, o ile się zdaje, biskupi nie są mu przeciwni. W każdym razie próba zamierzona przez p. Scialoja bardzo jest ciekawą.

Z powodu wysłania francuzkiego statku avizo na wody archipelagu greckiego, rozeszła się pogłoska, iż uda się tam cała pancerna eskadra morza śródziemnego. *La France* utrzymuje wszakże, iż statek ten wysłany został tylko w celu ludzkości, mianowicie do zabierania rannych i robienia innych podobnych posług, podczas wypadków, jakie są przewidywane na wyspach archipelagu greckiego, gdzie tylko takie małe statki mogą bezpiecznie żeglować.

Nowa postawa państw południowo-niemieckich i dążenie ich rządów do zbliżenia się z Prusami, wzbudziły we Francji pewne obawy. Wszelako rząd francuzki, jak się zdaje, nie podziela takowych, a dotąd niczem nie dał poznać, iż porzuca swą uboczną postawę, jaką okazywał dotąd względem wypadków w Niemczech.

Według ostatnich wiadomości z Nowego Jorku, nadesłanych liną podwodną, prezydent Johnson położył *veto* i przeciw bilowi, dopuszczającemu do kongresu Kolorado, a Juarez w Meksyku wziął do niewoli Ortegę.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Zürichu.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *1-go lutego.* Dzienniki poranne jednozgodnie donoszą, że Porta odrzuca cofnięcie załogi z twierdzy Belgradu, zgadza się jednak na cofnięcie wojsk z innych twierdz i na takie zmniejszenie załogi tureckiej w Belgradzie, aby zajęcie jego było nominalne; ostateczne oświadczenie Porty, jeszcze nie doszło do mocarstw pośredniczących, Francji i Austrji. — Piętnaście austrjackich statków wojennych pod dowództwem kapitana Herzfelda, dziś odpływa na wody kandjockie.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Berlin, 30 stycznia.* Izba deputowanych roztrząsała dziś kwestję pożyczki na drogi żelazne. Wniosek Vincke'go, ażeby przy sprzedaży lub oddawaniu w dzierżawę dróg żelaznych, wymagane było przyzwolenie izby, wywołuje żywe rozprawy. Minister handlu zaprzecza izbie deputowanych prawa do podobnego żądania, które może spowodować znowu zajścia, i zapowiadając złożenie umowy w przedmiocie drogi żelaznej westfalskiej, wzywa izbę, ażeby dała rządowi dowód zaufania. Deputowany Vincke żąda takiegoż zaufania dla reprezentacji kraju. Deputowany hr. Schwerin przemawia za prawem służącem izbie do podobnego żądania, i oświadcza, że rząd chce zatamować drogę do interpelacij. Deputowany Lasker zbija twierdzenia ministra handlu co do wznawiania zajść. Minister skarbu podnosi tę okoliczność, że rząd nie zamierza bynajmniej działać wbrew widokom izby, uważa atoli zastósowanie się do zasady przy tym projekcie do prawa za niemożebne. W tym samym duchu przemawia minister handlu. Przy głosowaniu. projekt do prawa przyjęty został wraz z poprawką Vincke'go. (*Wolffs T. B.*).

* *Berlin, 30 stycznia. Prov. Cor.* potwierdza wiadomość, że otwarcie parlamentu północno-niemieckiego nastąpi 24 lutego, i stwierdza wielce pocieszający postęp narad wstępnych do projektu ustawy. Pismo to powiada, że porozumiano się już co do najgłówniejszych podstaw, z wielostronnem uwzględnieniem odrębnych życzeń pojedynczych rządów. Konferencje mają być wkrótce zamknięte. Dla Hanoweru zapowiedziane są translokacje urzędników. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 30-go stycznia.* Józef Karam opuścił Syrję i przesiedla się do Algierji, gdzie pobierać będzie od rządu francuzkiego pensję. – Gwardja szlachecka sułtana, złożona ze wszystkich narodowości, została rozwiązaną. (*Tamże.*)

* *Konstantynopol, 30-go stycznia.* Uspokojenie Kandji postępuje dalej bez przeszkody. Z liczby 82 oficerów garibaldyjskich, pozostali 13 kapitulowali. Ostatni oddział ochotników, który wylądował, stracił 60 ludzi w zabitych i został rozproszony. Na gubernatora wyspy Kandji ma być wkrótce przeznaczony książę chrześciański. Albanja została całkiem uspokojoną. (*Tamże.*)

* *Paryż, 30-go grudnia. Monitor* dzisiejszy ogłasza rozporządzenie ministra rolnictwa, które, ze względu na panującą w Prusach nadreńskich zarazę na bydło, zabrania sprowadzania do Francji i tranzytu przez tenże kraj zwierząt przeżuwających, pochodzących z krajów nadreńskich, tak pruskich jak i bawarskich, oraz produktów i świeżych części pochodzących od tychże zwierząt. (*Tamże.*)

* *Londyn, 30-go stycznia.* Z Nowego-Jorku donoszą pod datą 29-go b. m. wieczorem przez telegraf atlantycki: Prezydent Johnson postawił także veto przeciw drugiemu bilowi, przypuszczającemu Colorarado do kongresu. (*Tamże.*)

* *Londyn, 29 stycznia. Biuro Reutera* zamieściło wiadomości z Aten z d. 28, według których projekt prawa ustanawia kontyngens armji na 31,000 ludzi, z których 14,000 tworzyć ma stałą armję, a reszta rezerwę. Minister wojny uzasadnia ten projekt uzbrojeniami i grożącemi notami Turcji, jako też blizkiem powstaniem prowincij chrześciańskich. Grecja nie podburza nikogo; żąda ona pokoju, ale bez poniżenia. (*Cor H. B.*)

* *Marsylia, 29 stycznia.* Listy z Rzymu z d. 27 donoszą, że kontyngens legionu rzymskiego ma wynosić 1,700 ludzi; wydatki roczne dla armji papiezkiej oznaczone są na 12 milionów. W Rzymie pozostał tylko jeszcze jeden prałat z wygnańców, kardynał-arcybiskup Benewentu. Prałaci, którzy powrócili do swoich djecezij, zastawszy dochody swoje zasekwestrowane, żyją z zasiłków udzielanych im przez wiernych i wyczekują przyjęcia proponowanej umowy z domem Langrand-Dumonceau. Umowa ta ułożona przez teologa mieszkającego w Rzymie, przedstawiona została przez niego kardynałom i papieżowi, który oświadczył, że pod tym względem pozostanie neutralnym. Wybór towarzystwa rzymskiego znajdował się na balu danym przez ambasadora francuzkiego, p. de Sartiges. Komitet tajny zakazał wszelkich zabaw karnawałowych. (*Cor. H. B.*)

* *Peszt, 29 stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu komisji 67, załatwione zostały punkta 3 do 7. Przy punkcie 5, z powodu zaczepki ze strony lewicy powstały żywe rozprawy, w których Deak oświadczył, że należy uważać to za grę wyrazów, jeżeli się mówi, że Węgry obowiązane są stawać w obronie praw, a nie reszty prowincij swojego monarchy. Do punktu 8 wniósł p. Gorove obszerną poprawkę, według której reprezentacja dyplomatyczna i handlowa monarchji, jako też rozporządzenia co do traktatów międzynarodowych, przy wzajemnem porozumiewaniu się z sobą obu ministerjów, należeć mają do wspólnego ministra spraw zagranicznych. Traktaty międzynarodowe wprowadza w wykonanie każde ministerstwo z osobna według własnego swojego prawodawstwa. Poprawka ta wziętą będzie pod rozwagę na jutrzejszem posiedzeniu, mającem odbyć się o godz. 10-ej. Kanclerz nadworny p. Majlath odjechał dziś rano nadzwyczajnym pociągiem do Wiednia. (*Cor. Bür.*)

* (Kocerta). D. 31 stycznia (12 lutego) danym będzie w salach resursy kupieckiej wieczorny koncert na dochód towarzystwa dobroczynności. W koncercie tym przyjmą bezinteresowny udział: orkiestra p. Bilse i artyści opery włoskiej.—Wkrótce w salach redutowych urządzony będzie koncert instrumentalno-wokalny z współudziałem najcelniejszych artystów, na dochód zakładu dla starców i kalek pod nazwą „*Przytulisko*".—P. Bilse dyrektor orkiestry lignickiej, dla urozmaicenia swoich koncertów, dawać będzie dwa razy w tygodniu nadzwyczajne koncerta w sali resursy obywatelskiej, w czasie których dadzą sie poznać, fortepianista Tausig, warszawianin i solistka na skrzypcach panna Deckner, rodem z Węgier.

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, Kuźma Andrejanow, deńszczyk skarbowy, przybywszy do łaźni przy ulicy Rybaki egzystującej, tamże nagle zachorował, a będąc natychmiast wieziony na kurację do szpitala, na drodze zmarł. — W tymże dniu Ajzyk Wolczyner, blacharz, przyszedłszy na ulicę Twardą do domu N. 1085*b* i wchodząc w bramę, w chwili gdy z takowej wyjeżdżała fura naładowana beczkami, przyciśnięty został do ściany jedną z nich, lecz z tego powodu żadne niebezpieczeństwo nie zdaje się mu zagrażać.

* (Sejm finlandzki) Z Helsyngforsu 14 (26) stycznia telegrafują: Wczoraj, o godzinie wpół do piątej po południu, liczna deputacja członków sejmu udała się do jenerał-gubernatora, dla wynurzenia wdzięczności Najjaśniejszemu Panu za zwołanie sejmu, i z prośbą, o wyznaczenie dnia i godziny dla otwarcia posiedzeń sejmowych. Dziś, o 11-ej z rana, w kościele św. Mikołaja, biskup Schauman miał kazanie i odprawił dziękczynne nabożeństwo, przy odgłosie bębnów i trąb. O wpół do drugiej, w sali tronowej, jenerał-gubernator odczytał mowę cesarską w języku ruskim, a senator Peterson—w językach szwedzkim fińskim. Obecni wydawali okrzyki „hura." Jutro, jenerał-gubernator hr. Adlerberg wydaje wielki bal w pałacu Cesarskim dla deputowanych sejmu i reszty obywateli, na który zaproszono przeszło sześćset osób. Posiedzenia sejmu rozpoczną się w poniedziałek, 16 (28) stycznia. (*Rus. Inw.*)

* (Telegraf rusko-amerykański). Wedle umowy zawartej 9 (21) marca 1865 roku z pełnomocnikami amerykańskiej kompanji zachodnich połączonych telegrafów, względem urządzenia telegrafu rusko-amerykańskiego w ciągu lat pięciu, kompanja przeprowadza linję od strony Ameryki przez ciaśninę Beringa do Nikołajewska; od Nikołajewska zaś do Wierchneudyńska, budowa linji przyjętą została na koszt Rosji. Podług odebranych z miejsca wykonywanych robót doniesień, jest nadzieja, że nowy telegraf otwarty będzie do publicznego użytku przed upływem zakreślonego terminu. (*Birż. Wied.*)

* (Czytelnia gazet). W mieście Wilnie w tych dniach rozesłano ogłoszenie, o urządzeniu przy księgarni Fennera czytelni gazet politycznych. Jest to przyjemna nowość, zwłaszcza że p. Fenner zamierza prowadzić ten interes lepiej aniżeli był prowadzony przez p. Senkowskiego i spólkę, po którym ruską księgarnię nabył p. Fenner. W miejscu poprzednich dziesięciu gazet i dzienników, p. Fenner daje teraz 22 gazet ruskich, 6 niemieckich, 4 francuzkie i 3 angielskie, razem 35 pism. (*Wil. Wiest.*)

* (Nowa gazeta). *Kijewl.* donosi, że w tych dniach wyszedł w Kijowie pierwszy numer gazety „Druh Naroda."

* (Nekrolog). Dnia 12-go stycznia zmarł, w wieku 81 lat, Mikołaj Grecz, autor gramatyki ruskiej, która

miała niegdyś wielką wziętość, oraz historji literatury ruskiej, były przez długi czas, od roku 1812, redaktorem gazety „Syn Oteczestwa,” a następnie spólnie z Bułharynem redaktorem-wydawcą „Pszczoły Północnej.” *(Siew. Pocz.)*

Anglja.

* (Kwestja reformy). *Globe* londyński usiłuje uspokoić *Daily Telegraph* i inne dzienniki co do zamiarów ministerjalnych. Od czasu ferij Bożego Narodzenia, gabinet powziął decyzję co do tego, co ma przedsięwziąść w kwestji reformy. Nie ma i nie było nigdy niezgodności pomiędzy ministrami w przedmiocie tej kwestji. Polityka rządu została należycie obmyśloną i w gabinecie panuje pod tym względem zgoda.

* (Uroczystości w Indjach). Z posiadłości angielskich w Indjach wschodnich otrzymano pocieszającą wiadomość, że głód ustał tam prawie zupełnie. Z tego powodu sir Lawrence, wice-król posiadłości angielskich, zarządził w Agra wielkie uroczystości, które wywarły pomyślny wpływ na krajowców, nazwyczajonych przez swych poprzednich władców do zbytków i wystawności. *(Nordd A. Z.)*

Austrja.

* (Wybory). *Wiedeń, 28-go stycznia.* Rozeszła się dziś pogłoska, że hr. Belcredi zamierza wystąpić na drodze dyscyplinarnej przeciw pensjonowanym eks-ministrom schmerlingowskim, za ich udział w centralistowskich agitacjach wyborczych. Zważywszy cierpliwość, jaką minister stanu okazywał dotąd w obec wszelkich napaści opozycji, podobne wystąpienie zadziwiłoby nie mało, lecz byłoby przedwczesnem uważać takowe za niemożebne. Dziś odbyły się wybory w kilku prowincjach, mianowicie w Morawji, na Szlązku, w Styrji i Gorycji (Görz), i rezultaty takowych zakomunikowane już zostały częścią przez telegraf. Na Szlązku i w Styrji, stronnicy ustawy lutowej odnieśli świetne zwycięztwo, w ostatnim zaś z pomienionych krajów, pomiędzy wybranymi znajdują się nawet pp. Kaiserfeld i Rechbauer. W Morawji, o ile dotąd wiadomo, kandydaci tutejszego komitetu wyborczego centralnego mieli niejakie powodzenie, lecz większość na sejmie morawskim zależy od postawy deputowanyah z większych posiadłości ziemskich, ci zaś stali zawsze w ogólności po stronie rządu. *(Nordd. A. Z.)*

* (Różność zdań). *Peszt, 28 stycznia.* Pomiędzy pp. Deakiem i Andrassy panuje różność zdań w przedmiocie wspólności systemu monetarnego i spraw odnoszących się do dróg żelaznych. *(Cor. Hav. Bul.)*

Danja.

* (Kwestja szlezwicka). *Dagbladet*, pismo wychodzące w Kopenhadze, wynurzając swe zdanie co do myśli, z jaką wystąpiły niektóre dzienniki w przedmiocie unji osobistej pomiędzy Szlezwigiem północnym i królestwem duńskiem, oświadcza, że rząd duński nie zgodzi się nigdy na podobny środek. *Dagbladet* żąda bezwarunkowego zwrotu królestwu duńskiemu Szlezwigu północnego.

Francja.

* (Kwestja wschodnia). *La Fr.* z 3 stycznia pisze: „Depesza donosząca, że awizo *Sentinelle* udał się z Tulonu na brzegi Lewantu, mogłaby dać powód do mniemania, że rząd francuzki zamierza zwiększyć swą marynarkę, znajdującą się na wschodzie. Tymczasem tak wcale nie jest. Rzeczy tak się mają: Mogą wyniknąć na wyspach Archipelagu greckiego takie wypadki, które wymagać będą pomocy naszej marynarki, bądź dla zabrania rannych, bądź też dla dania schronienia nieszczęśliwym powstańcom, ściganym przez wojska tureckie. W tym to celu, wyłącznie humanitarnym, Francja postanowiła wzmocnić eskadrylę małych statków, jaką miała już na wodach Lewantu. Awizo *Sentinnelle* połączy się przeto ze statkami *Prométhée* i *Salamandre*, jedynemi, które mogą przeniknąć na wody tak poprzecinane, jakiemi są wody Archipelagu greckiego, niedostępne po większej części dla statków średnich rozmiarów.“

* (Reformy). Czytamy w *La France*: „Puszczono w obieg pogłoskę, jakoby panowała między ministrami niezgoda w przedmiocie zastósowania reform z 19 stycznia. Możemy dać zapewnienie, że pogłoska ta jest całkiem bezzasadna.“

* (Pogłoski o pożyczce). *La Fr.* pisze pod dniem 29 stycznia: „Niektóre dzienniki i korespondencje zagraniczne nie przestają przypisywać p. Rouher'owi projektu pożyczki, upozorowanej pod nową formą. Jesteśmy w stanie powtórzyć, z większym niż kiedykolwiek naciskiem, zaprzeczenie, z jakiem wystąpiliśmy już po dwakroć przeciw tej pogłosce, i zapewnić, że minister skarbu nie myśli o zawarciu żadnej pożyczki pod jakąkolwiekbądź formą.“

Niemcy.

* (Parlament). Rządy sasko-altenburgski, schwarzburg-rudolsztadzki, Reuss młodszej linji, Lubeki i Hessen-Darmsztadu, ten ostatni co do górnej Hesji, oraz miejscowości Castel i Kostheim, położonych na północ od rzeki Menu, naprzeciw Moguncji, zawiadomiły rząd pruski, że podały u siebie do wiadomości powszechnej, iż parlament związku północno-niemieckiego otwarty zostanie 24 go lutego. W Schaumburg-Lippe wybory do parlamentu mają odbyć się, tak samo jak w Prusach, 12-go lutego, *(Nordd. A. Z.)*

Prusy.

* (Konfiskata broszury). *Królewiec, 30-go stycznia.* Onegdaj skonfiskowano w księgarniach tutejszych broszurę adwokata i burmistrza Roth'a z Trutnowa (Trautenau), pod tytułem: „80 dni niewoli pruskiej i bitwa pod Trutnowem 26-go czerwca 1866”. *(Danz. Z.)*

Włochy.

* (Obligi papiezkie). Kurja rzymska powzięła znowu decyzję, zmierzającą do ujednostajnienia Włoch na drodze narodowo-ekonomicznej. Obligi pożyczki papiezkiej miały na sobie dotąd oznaczoną wartość nominalną w talarach rzymskich, podczas gdy renta włoska obliczona jest na franki. Obecnie rząd papiezki wydał polecenie, ażeby i jego obligi uległy konwersji na franki, i ażeby dawne obligi były stopniowo wycofane z obiegu. *(Nordd A. Z.)*

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Zurich, 25 stycznia.

Wybryki gminy socjalistopatów słowiańskich.—Wystąpienie Biernawskiego z komitetu centralnego.—Heltman.—Wezwanie kandydatów do składu komitetu.—Przyjazd cesarzowej austrjackiej.—Kara policyjna.

Gmina socjalistopatów słowiańskich w Genewie, wydelegowała do Galicji w miejsce wyproszonych ztamtąd Lisikiewicza i W. Strusia, dwóch innych apostołów, mianowicie: Nikodema Kuncewicza (mieniącego się kuzynem błogosławionego Józefata) i Franciszka Lentowskiego, niegdyś jednego z najgorliwszych członków stowarzyszenia podpalaczy narodowych (które jak wiadomo przyłączyło się do gminy słowian socjalistopatów.) Pierwszy tojest Kuncewicz, zaopatrzony w angielski fałszywy paszport i pieniądze na koszta podróży wyjechał ztąd na miejsce przeznaczenia dnia 20 b. m., drugi zaś, za paszportem szwajcarskim, wydanym na nazwisko Hermana Jotter, wyjeżdża pojutrze.

Sławny szachraj Biernawski Aleksander, z powodu uczynionego mu publicznie w jednej z kawiarni paryzkich przez Jarosława Dąbrowskiego i Święto-rzeckiego zarzutu oszustwa, jakiego się miał dopuścić wspólnie z Jarmundem, przy pośrednicztwie w sprzedaży komitetowi centralnemu drukarni gillerowskiej, wystąpił z tegoż komitetu.

Że Biernawski i Jarmund zapłaceni przez Gillera dopuścili się oszustwa przy sprzedaży drukarni, to nie ulega najmniejszej wątpliwości, zapewnili bowiem swych komitetowych kolegów słowem honoru, że taż drukarnia warta jest minimum 15 tysięcy franków, a tym czasem pokazało się dziś, że Giller dał za nią przed trzema laty zaledwie połowę tej sumy.

Miejsca po Bosaku i Biernawskim dotąd wakują. Heltman wezwany na tymczasowego członka komitetu, oświadczył, że nie jest jego zwyczajem wyłamywać się od obowiązków narodowych i dla tego gotów jest nietylko tymczasowym, ale nawet stałym zostać członkiem—pod pewnemi wszakże warunkami, mianowicie: jeżeli mu komitet centralny da na spłacenie długów, tytułem bezpowrotnej pożyczki, 1,200 franków, monetą jawny kurs mającą; jeżeli mu płacić będzie miesięcznie, nb. takąż monetą i to z góry, po 150 franków pensji, i nareszcie, jeżeli mu wyjedna u rządu francuzkiego żołd w takiej wysokości, w jakiej pobierają eks-jenerałowie ostatniego powstania (Policja francuzka przed dwoma laty pozbawiła Heltmana żołdu za swawolę). Naturalnie komitet na podobne warunki przystać nie chciał i pod dniem 19-m b. m., wezwał innych, z kolei następujących kandydatów, w liczbie których obecnie znajduje się także hr. Działyński Jan.

Onegdaj przybyła do Zürichu incognito pod nazwiskiem hrabiny Hopenems—cesarzowa austrjacka, podobno dla odwiedzenia swej siostry hrabiny Trani, która w willi „Venedigli” mieszka na Enge (niedaleko Zürichu). W orszaku cesarzowej znajduje się 23 osób.

Policja zürichska odmówiła wydania karty pobytu na rok bieżący ośmiu uciekinierom, a 17-tu za przebywanie bez meldunku lub późne zgłoszenie się do policji o zmianę karty, skazała na ośm dni aresztu.—Kara ta została już wyegzekwowaną. Q.

Pogląd na działania wojenne polaków 1863 roku.

(Dalszy ciąg, patrz Nr. 20 i 25.)

Notatki naocznego świadka, podpułkownika wojsk szwajcarskich, Franciszka von Erlach.

(Allgemeine Militair-Zeitung NN. 36—52, 1864 r.)

Bandy zostawały pod władzą dowódców, którzy z kolei byli pod władzą komitetu centralnego, otrzymywali od niego rozkazy, pieniądze i t. d. Dowódcy band udawali się do cywilnych naczelników okręgów po prowiant, po wiadomości, po pobór rekrutów, po odzież, po broń i t. d. Dowódca bandy mianował w niej oficerów i podoficerów, i miał prawo usuwać ich za niedokładne pełnienie obowiązków. W szczególnie ważnych wypadkach, dowódca miał prawo ustanawiać sąd wojenny i zatwierdzać jego wyroki. Ludzie obznajmieni ze sztuką wojenną stanowili mniejszość w bandach (sami nawet dowódcy pułkownicy byli przecież dawni rzemieślnicy, oficjaliści, kucharze, lokaje, stangreci i t. p. *P. R.*). Nie mało było w bandach ludzi z wojsk austrjackich i pruskich; nie mało także francuzów, belgijczyków, garibaldczyków i t. p. (to jest awanturników, najzapaleńszych głów. *P. R.*). Nakoniec byli studenci głównych szkół warszawskiej, lubelskiej (skąd głównej? *P. R.*), paryzkiej (?) i t. p., następnie obywatele, ich dworscy (oficjaliści), urzędnicy rządowi i miejscy, rzemieślnicy wszystkich cechów i nakoniec znaczna liczba włościan (Tę znaczność, chyba już bardzo niewielkiemi można by określić cyframi. Do band szli nie właściwi włościanie, a samozyjni parobcy, a i tych zabierali przemocą pazuranci i żandarmi wieszający. O to niemożna nawet sprzeczać się z autorem. *P. R.*). Z podobnych osób formowały się wszystkie bandy w królestwie polskiem. Do nich należy jeszcze dołączyć lekarzy i księży, znajdujących się w każdej bandzie (księży tak, a lekarzy wcale nie w każdej. Ranionych z wych powstańcy porzucali we wsiach, skąd tajemnie przewozili ich do miast. *P. R.*). Autor powołuje się na słowa, jakie powiedział mu Rudzki, że „dobre żywienie w obozie i na folwarkach obywatelskich, stanowiło nie ostatni pociąg do wstąpienia do band (to jest, wielu liczyło się w bandach, a stało kwaterunkiem na wsiach i po dworach; jadło, piło darmo, a przy ukazaniu się wojsk ruskich, chowało się gdzie kto mógł. *P. R.*).

Sztab każdej bandy był tak liczny iż znacznie przewyższał jej potrzeby (Zdarzało się, iż w bandzie liczyło się więcej oficerów niż szeregowców. *P. R.*)

Do jego składu należeli:

1. Szef sztabu.
2. osobisty adjutant dowódcy,
3. intendent czyli komisarz wojenny,
4. jeden lub kilku sekretarzy,
5. ksiądz,
6. medyk,
7. puszkarz.

W bandzie Rudzkiego był oprócz tego, kapitan broni, który obok nadzoru nad bronią i zapasami bojowemi, miał jeszcze inny obowiązek: podczas boju dowodził piechotą.

Sztab Rudzkiego był dostatecznie zaopatrzony w książki i mapy. Tu autor wylicza różne broszury, z pomiędzy których wymienimy:

1. *Pomocnik dla oficerów piechoty.* Turyn, 1863 roku.

Książeczka ta sprzedawała się jawnie we wszystkich księgarniach w Poznaniu i Krakowie.

2. *Instrukcje dla oficerów o postępowaniu wojska w obozach*; 22-go maja 1863 r.

3. *Mapa królestwa polskiego*, ułożona przez Engelharta. Berlin. Wydanie Simona Schroppa i komp.

4. *Rysowana mapa*, z oznaczeniem wszystkich lasów i bagien.

Pieczęć bandy zastępowała po większej części podpis (Nie po większej części, a zawsze. Dowódcy przybierali fałszywe nazwiska, których podpisanie nic nie znaczyło. Znaczyła tylko przyłożona do rozkazu pieczęć. Niestety! pieczątka ta nie kosztowała drożej nad 2 złote, i byle kto mógł sobie ją obstalować lub kupić gotową. Wiadomo, jak bezimienny rząd narodowy, tumanił tą pieczątką polaków. Sami teraz nie wierzą swym uszom i niejeden rumieni się, pomyślawszy jak można było pozwolić tak się tumanić, tak dać się oszukiwać. Na drugi raz nie dadzą się już chyba złowić na pieczątkę jak na wędkę. *P. R.*).

Stopnie w bandach były następujące: pułkownik (najulubieńszy, i rzadko który z uciekinierów, teraz

nim się nie tytułuje. *P. R.*), major, kapitan lub rotmistrz, porucznik, podporucznik, podoficer i kapral. Kapitan miał trzy pętlice na końcu kołnierza i na rękawach, porucznik dwie, podporucznik jedną. Lecz większość oficerów nie nosiła mundurów. Byli uzbrojeni w pałasze i rewolwery, a niektórzy i w karabiny. W bandach Gregowicza i Rudzkiego oficerowie mieli przy sobie miedziane sygnałowe gwizdawki (na gwizdnięcie, zwykle oddział szedł w rozsypkę, czyli uciekał *P. R.*), a oprócz tego u Rudzkiego mieli białe i czerwone szarfy.

Piechota.

Z liczby piechoty, autor oddaje pierwszeństwo kosynierom, przezwanym po francuzku „*faucheurs*", i ten rodzaj piechoty uważa za najstraszniejszego przeciwnika rosjan (Autor wyraźnie chciał zażartować. Ci nieszczęśliwi kosynierowie byli pierwszą ofiarą w utarczkach z ruskiemi wojskami. Ponieważ kawalerja powstańcza przedewszystkiem uciekała z pola boju, to uciekających kosynierów rosjanie kosili pałaszami lub kozacy kłuli pikami. *P. R.*). Po większej części byli oni ubrani w polską włościańską odzież, lecz inni, w szczególności rzemieślnicy, nosili paltoty i bonżurki. Antor widział wielu kosynierów w boju i w marszu na bosaka. Pakunek kosyniera stanowił worek płócienny i torba przewieszona przez ramię (pyszny pakunek *P. R.*). Naczynia kuchenne wożone były na podwodach. Kto przybywał do bandy bez konia wierzchowego, lub nie umiał jeździć konno, albo nie miał pojęcia o nabijaniu broni i strzelaniu, tego zaliczano do *kosynierów* (tacy to byli kosynierzy, postrach ruskiej armji, patrz wyżej. *P. R.*); stanowili oni połowę całej powstańczej piechoty.

Polacy utrzymywali, że stanowzo atakujący oddział kosynierów, przemagał ruski oddział, ośmkroć liczniejszy (Kiedy kłamać to już kłamać; lecz powtarzanie takiego kłamstwa bez zastrzeżenia, pozbawia autora prawa do poważnego rozbioru jego pracy. Po prostu — *risum teneatis amici. P. R.*).

Uzbrojeni w karabiny nazywali się *karabinierami* i *tyralierami* i nosili ogólne miano *strzelców*. Różnicę pomiędzy niemi stanowiło uzbrojenie i wybór ludzi. W bandach, które autor widział, broń gwintowana nazywała się sztućcem; ludzie w nią uzbrojeni stanowili kompanje karabinierów. Liczbę ludzi w tych kompanjach uzupełniali uzbrojeni w gładkolufowe strzelby. Karabiny gwintowane były bardzo rozmaite, nie jednego kalibru i nie jednakowej dalekonośności. Pomiędzy nimi były austrjackie i w części pruskie karabiny. Autor widział znaczną liczbę gładkich karabinów austrjackich, starego systemu. (Były to karabiny wybrakowane, które w Galicji sprzedawane były powstańcom. Kiedy banda została rozbita i wyparta za granicę, rozbrajano ją tam i odebrana broń znów szła na sprzedaż, tak że na tej spekulacji, nie jeden wykrętacz z „własnych ajentów rządu narodowego zrobił majątek. *P. R.*). Strzelb myśliwskich różnego rodzaju było bardzo wiele; do niektórych z nich przyrobiono bagnety (do strzelania i kłucia ptaków. *P. R.*).

Umundurowanie strzelców było różne; mundury głównie mieli karabinierzy; nosili oni okrągłe czapki koloru zielonego, z prostym wielkim daszkiem; tyralierzy mieli takież czapki koloru cynamonowego. W bandzie Rudzkiego były miękkie tornistry na sposób angielskich torb myśliwskich. Patrontasze, kto miał, nosił u pasa. Obuwie strzelców stanowiły buty (ci przynajmniej nie na bosaka), w cholewy których zapuszczały się spodnie. (*d. n.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Preelekcje publiczne). W dniu 24 stycznia (5 lutego) r. b. we wtorek o godz. $5\frac{1}{2}$, odbędzie się w auli szkoły głównej wykład publiczny p. Kazimierza Kaszewskiego, sekretarza szkoły głównej, na rzecz ubogich studentów, „O poezji i jej stosunku do innych sztuk pięknych", którego program jest następujący: „Piękno, jako zasada sztuki. — Definicja piękna i jego rozwinięcie w sztuce. — Natura i zadanie każdej ze sztuk szczegółowo wziętej. — Historyczny podział sztuk na klasyczne i romantyczne. — Poezja uważana w grupie sztuk romantycznych. — Porównanie jej z malarstwem i muzyką. — Żywioł wewnętrzny i charakterystyczny Poezji. — Słowo jako jej wyraz zewnętrzny. — Imaginacja, jako działacz główny w Poezji. — Co jest imaginacja poetyczna (respective twórcza) i jaka jej różnica od imaginacji powszechnej. — Poezja ma ze wszystkich sztuk pięknych formę najbardziej duchową. — Czem ta duchowość zagraża poezji i jaką słabą odkrywa jej stronę. — Konieczność dla poezji zachowania środka pomiędzy realnością prozaiczną a wybujałością metafizyczną i religijną. Rzeźba, malarstwo i muzyka, stanowią środek między architekturą i poezją, i środek ten nazwaćby można Pięknem właściwem." Biletów nabywać można codziennie w księgarniach pp. Gebethnera i Wolfa, Wendego i Błaszkowskiego, a w dniu wykładu od godziny 4 przy wejściu do sali.

* Zeszyt 2 za miesiąc luty *Biblioteki Warszawskiej* wyszedł z druku i zawiera: Najcelniejsze filozoficzne nauki o duszy p. J. Kremera (dok.). — Zriny, tragedja z dziejów węgierskich T. Körnera. prz. L. Jenike (dok.). — Kronika paryzka literacka, naukowa i artystyczna. — Hr. Ugolino prz. L. Kamińskiego. — Na jakich utworach osadziła się Formacja Jura w Polsce p. L. Zajszner. — Kronika Literacka i. t. d. — i Nr 5 *Izraelity*.

Warszawa,
dnia 20 Stycznia (1 Lutego).

Kalendarz.

W sobotę, 2 lutego, — Oczyszczenie N. M. Panny. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 42; zach. o godz. 4 min. 47.

W niedzielę, 3 lutego, — św. Scholastyki pan. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 40; zach. o godz. 4 min. 48.

W poniedziałek, 4 lutego, — śś. Ansgarego bisk. i Andrzeja bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 39; zach. o godz. 4 min. 50.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 1°,4 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach. . . .	744.3	739 8
Termometr Reaum.	+ 1°1	+ 2°9
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 3°,4 R. Najmniejsze ciepło + 0°4, R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 4.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, Opera **La Favorita (Faworyta)**, przez artystów włoskich, Abonament zawieszony. — *Jutro*, Opera **Il Trovatore (Trubadur)**, przez artystów włoskich, Abonament zawieszony. — *Wczoraj*, dawano Komedję **Syn Giboyera**, było osób 600.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Szklanka wody**. — *Jutro*, **Żydzi**. — *Wczoraj*, dawano Operetki: **Dzwonek: Pensjonarki**, było osób 240.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Pojutrze*, *Trzecia* **Maskarada**.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne.

Jutro. — Uwertura z op. Nocleg w Grenadzie; Grazien-tanze, Bilsego; Kawatyna z op. Nabuchodonozor; Mazur z op. Halka, Moniuszki; Silezia-polka, Bilsego; Marsz myśliwski, Bilsego. — Początek o godz. 7-ej. — Cena wejścia kop. 30.

W niedzielę, o godzinie 1-ej po południu, powtórzenie koncertu *Mendelsohna-Bartholdy*. — I. Uwertura z Groty Fingala; „Es ist bestimt in Gottes Rath", kwartet na 4 waltornie; Symfonja A-dur (po raz 1-szy): a) Allegro vivace, b) Andante con motto, c) Moderato, d) Presto, saltarella. — II. Muzyka do Snu letniej nocy: a) Uwertura, b) Nocturno, c) Scherzo, d) Marsz weselny; Uwertura „Cisza na morzu i szczęśliwa podróż"; — wszystko kompozycji Mendelsohna-Bartholdy. — Cena wejścia kop. 45. —

W niedzielę, wieczorem. — Uwertura z op. Raymond, Thomasa; Duet z op. Linda, Donizettego; Potpourri z op. Faust Gounoda; Spiew mazur, Nowakowskiego; Warjacje, Beethovena. — Początek o godz. 7-ej. — Cena wejścia kop. 30.

W poniedziałek. — Uwertura z op. Życie za Monarchę, Glinki; Die Fürstensteiner, walc Bilsego; Romans księżnej Koczubej; Potpourri z op. Robert Djabeł, Meyerbeera; „Rapsod kaukazki", księcia Witgensteina. — Początek o godz. 7-ej. — Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 75.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie w głównej sali urządzony jest ogród zimowy, dane będą *Jutro i pojutrze*, — *Siódma i Osma* **Reduta**. — Osoby mogą być w maskach lub bez masek. — Omnibusy kursować będą z placu Teatralnego i Krasińskiego, całą noc do Doliny i napowrót. — Z polecenia JW. Jenerała Ober-Policmajstra, osobom przybywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek o godz. 10. — Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON. — *Dziś i codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej). — Początek o godzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 31.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 10; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Wyjechał z Warszawy, jenerał-major *Kochanow*, gubernator cywilny gubernji petrokowskiej, do Petrokowa.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 375, wyjechało osób 367, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 107, wyjechało osób 149; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 127, wyjechało 104; — w ogóle przyjechało osób 897, w tej liczbie z zagranicy 74; wyjechało 751, w tej liczbie za granicę 63.

Dnia 19 (31) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 65, wyzdrowiało 45, umarło 2, pozostało 1880 (mężczyzn 846, kobiet 1034); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 186, kobiet 174

* W dniu 30 i 31 b. m. i r., urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 8, żeńskiej 8, *Starozakonnych*: płci męzkiej 6, żeńskiej 7, razem 29; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: 8 *Starozakonnych*: —; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 8. żeńskiej 9, *Starozakonnych*: męzkiej 2, żeńskiej 8, razem 27.

Ceny targowe

dnia 18 (30) stycznia 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od (ruble srebrne)	(i kopiejki)	do (ruble srebrne)	(i kopiejki)
Pszenica Waga — — 240 f.	6	—	7	20
Żyto „ — — 230 f.	4	50	4	95
Jęczmień	4	20	4	50
Owies	2	70	2	85
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	2	10	2	15

Pud siana od k. 33—38 Pud słomy od k. 20—21.

Dowozy: Pszenicy 400; Żyta 300; Jęczmienia 300; Owsa 500 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. $68\frac{2}{3}$ do rs. 3 k. 76.

Garniec „ od rs. 1 k. 20 do rs. 1 k. $22\frac{1}{2}$.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1867 r.

		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
MONETY.					
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	6	10
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	50
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).					
Obligi Skarbu za rs. 100		73	33	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	102	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	51	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	34	25
„ „ bez kuponu		—	—	27	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100		79	75	79	25
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		74	50	74	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		58	33	57	83
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	53	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		73	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		77	50	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		100	25	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		107	67	107	33
„ „ 1866 „ 100		106	33	105	83
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		117	33	116	67
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100		—	—	86	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę		67	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		55	67	55	17
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		88	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	108	60	108	$22\frac{1}{2}$
„ „ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m	108	15	108	—
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	40	7	38
Paryż 300 Frank.	2 m.	88	65	—	—
Wiedeń 150 Zł. W. A.	2 m.	84	60	—	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	93	67	98	50
„ „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. — k. $43\frac{1}{3}$

* „ „ , od Listów Likwidacyjnych. rs. — k $67\frac{7}{9}$

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 19 (31) Stycznia 18667 roku.

Z WIEDNIA		
Wksle na Londyn		130 89
„ Hamburg		97 20
„ Paryż		52
Pożyczka Narodowa		70 30
5% Metaliki		60
Akcje Banku Kredytowego		168
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 10
Renta Włoska		54 50
Akcje Kredytu Ruchomego		505
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		—

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

Buletyn Cholerycznych w Królestwie Polskiem.

Nazwa miejscowości.	Do 10 (22) stycznia pozostało chorych	do d. 17 (29) Stycznia 1867			
		zachorowało	wyzdrowiało	umarło	pozostało
Gubernja Radomska. *Powiat Sandomierski.* w gminach.	1	—	1	—	—
Gubernja Lubelska. *Pow. Hrubieszowski.* w Hrubieszowie.	5	8	2	2	9
Razem	6	8	3	2	9

W ogóle w całem Królestwie, od początku cholery, to jest od 9 (21) Lipca zachorowało 42,911; wyzdrowiało 25,153; umarło 17,749.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 444). *Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Погашеніе акцій и облигацій Общества.

На основаніи § 53 Высочайше утвержденнаго 3-го Ноября 1861 г. Устава Главнаго Общества, погашеніе акцій сего Общества должно начаться съ текущаго 1867 года.

Съ того же срока начинается и погашеніе облигацій Общества, согласно особымъ условіямъ, постановленнымъ при выпускѣ ихъ.

Въ 1867 г. подлежитъ погашенію:

акцій	482
облигацій 1-го выпуска 1 й серіи.	52
„ „ 2-й „ .	69
„ 2-го „	42

Тиражъ сихъ акцій и облигацій имѣетъ быть произведенъ публично 26-го сего Января въ 2 ч. пополудни въ С.-Петербургѣ, въ Управленіи Общества, въ присутствіи Членовъ Совѣта, Ревизіонной Комисіи, Депутатовъ отъ Правительства и С.-Петербургскаго Биржеваго Комитета.

Вышедшіе въ тиражъ нумера акцій и облигацій будутъ публикованы въ газетахъ рускихъ и иностранныхъ.

Въ тѣхъ же газетахъ будетъ объявлено о срокахъ, съ которыхъ начнется уплата капитала погашенія по вышедшимъ въ тиражъ акціямъ и облигаціямъ, а также о касахъ, изъ которыхъ уплата эта имѣетъ производиться.

Управленіе Общества помѣщается въ собственномъ домѣ, въ большой Итальянской улицѣ, N. 7.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 521). *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Z powodu nastąpionych śmierci: 1. Cyrylla Truszkowskiego właściciela dóbr Domaniewek z Okręgu Zgierskiego; 2. Michała Rościszewskiego wierzyciela sumy rs. 1,650 przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 88 do ubezpieczenia na dobrach Potrzasków z Okręgu Łęczyckiego podanej; 3. Tomasza Mizgalskiego wierzyciela sumy rs. 3,000 pod Nr. 8 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Skrzynki A. B. z Okręgu Łęczyckiego ubezpieczonej, otworzyły się spadki do regulacji których wyznacza się termin na d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1867 roku w kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Warszawa, dnia 18 (30) Stycznia 1867 r.
Kuczyński.

(N. D. 218) *Rejent Kancelarji Okręgu Płockiego.*

Z powodu śmierci Józefy z Bełkowskich Kozłowskiej, wierzycielki sumy rsr. 750, na części ziemskiej wsi Zdziar łopatki lit. *D*, z Okręgu Płockiego, w Dziale IV pod Nr. 3 ubezpieczonej, ogłaszając toczące się postępowanie spadkowe, zawiadamia interesentów, iż termin do regulacji takowego, na dzień 22 Kwietnia (4 Maja) 1867 r. w Kancelarji Hypotecznej Sądu Pokoju w Płocku, przed podpisanym Rejentem oznaczony został.

Płock d. 15 (27) Paździer. 1866 roku.
Stanisław Pyrowicz.

(N. D. 29). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Piotrkowskiego*

Z powodu nastąpionej śmierci Dwoiry Markowicz, współwłaścicielk połowy nieruchomości w mieście Piotrkowie, pod Nr. 254 położonej. Toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. pod prekluzją wyznaczam.

Piotrków d. 18 (30) Paździer. 1866 r.
Głodziński.

(N. D. 220). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego*

Z powodu śmierci Aleksandra Safjana, współwłaściciela nieruchomości dawniej pod Nr. 201 teraz 189 w mieście Włocławku położonej, co do którego, prawa objawione są w dziale II, wykazu hypotecznego tejże nieruchomości przez zastrzeżenie na wpis z wniosku z dnia 14 (26) Listopada 1858 r. otworzył się spadek, do regulaci jakiego to spadku, oznacza się termin na dzień 2 (14) Maja 1867 r. Wzywa zatem interesentów do spadku tego prawo mających, aby w tym terminie w Kancelarji hypotecznej w mieście Brześciu, z dowodami stawili się pod prekluzją.

Brześć d. 11 (23) Października 1866 r.
w . . Bądkowski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 545) *Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż nieruchomość Nr. 671*A*. w Warszawie położona, do pierwiastkowej regulacji hypotecznej wywołaną zostaje, i że termin do tejże regulacji na dzień 12 (24) Maja 1867 r. jest oznaczony, a do uskutecznienia dzieła regulacyjnego Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie Stanisław Tyrchowski wyznaczony.

Wzywa przeto strony interesowane, aby w terminie tym z prawami do nieruchomości tej ściągającemi się, same lub przez pełnomocników urzędownie umocowanych, przed delegowanym stawiły się i spisaniu protokółu regulacyjnego obecne były, a to pod prekluzją prawem z r. 1818 o przywilejach i hypotekach zagrożoną.

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1867 r.
Prezes, Polczycki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 358). *Rząd Gubernjalny Radomski.*

W wykonaniu Reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 2 (14) Listopada 1864 r. Nr. 64988/23819 podaje do powszechnej wiadomości że na sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Radomskiego odbywać się będzie w drugim terminie dnia 3 (15) Lutego r. b. o godzinie 12 z południa głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do dnia 19 Czerwca 1 Lipca 1869 Austerji i placów Skarbowych po miastach z prawem sprzedawania trunków, z zastrzeżeniem ustąpienia z dzierżawy w każdym razie bez możności roszczenia pretensji do skarbu w razie mogącej nastąpić zmiany pod względem stosunków propinacyjnych po miastach zapowiedzianej § 4 Najwyższym Ukazem o akcyzie trunków mianowicie: 1) Dwóch Austerji Skarbowych w mieście Wąchocku Powiecie Opatowskim od sumy rsr. 764 kop. 60; 2) Austerji Skarbowej i placu po upadłym browarku w mieście Słupi-Nowej w tymże Powiecie od sumy rs. 336 kop. 21½. 3) Austerji Skarbowej w mieście Wierzbniku również w Powiecie Opatowskim i prawa sprzedawania trunków we wsi Wanacja pod miastem Wierzbnikiem od sumy rs. 349 kop. 14.

Każdy przeto chęć licytowania mający zgłosić się winien w terminie oznaczonym zaopatrzony w vadium ¼ część sumy do licytacji wywołanej a po utrzymaniu się przy dzierżawie obowiązany jest wystawić kaucją i opłacić z góry pierwszą ratę dzierżawną. Zastrzega się przytem, że za późne wprowadzenie do posesji gdyby to miało miejsce, dzierżawca nie ma prawa formować jakowej pretensji do Skarbu, o szczegółowych zaś warunkach w Biórze Rządu Gubernialnego w wydziale dóbr w godzinach Biórowych poimformować się można.

Radom d. 4 (16) Stycznia 1867 r.

(N. D. 449). *Rząd Gubernjalny Siedlecki.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego odbywać się będzie licytacja przez opieczętowane deklaracje in minus na entrepryzę dostawy żywności dla aresztantów w więzieniu Siedleckim przez rok jeden i dni dwanaście t. j. od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do d. 1 (13) Stycznia 1868 r. od ceny po kop. 9 za dzienną porcję jednego aresztanta.

Deklaracje przyjmowane będą tylko od god. 12 w południe i te przez interesantów osobiście zgłaszających się na ręce Sekretarza Rządu Guberniaego składane być winny lub nadsyłane pocztą pod adresem Rządu Gubernialnego z dołączeniem w środku kwitu kasy gubernialnej lub Powiatowej na złożono vadium w kwocie rs. 250 gotowizną lub papierami kurs w kraju mającemi i dozwolonemi przyjmowania na kaucje, oraz vadia brak takowego kwitu stanowić będzie nieważność deklaracji, składanie bowiem vadium gotowizną przy licytacji nie będzie dopuszczone. Szczegółowe warunki mogą być przejrzane w biurze Rządu Gubernialnego w wydziale wojskowo-policyjnym każdego dnia w godzinach biurowych wyjąwszy dni świątecznych i galowych.

Deklaracje mają być podawane podług wzoru poniżej domieszczonego jasno i wyraźnie bez żadnych pomyłek, poprawek, przekreślań i skrobań napisane i nie mogą zawierać żadnych warunków i zastrzeżeń oraz winny być lakiem dokładnie zapieczętowane i zaadresowane jak następuje:

Do Rządu Gubernialnego Siedleckiego. Deklaracja do licytacji na entrepryzę dostawy żywności dla aresztantów w więzieniu Siedleckim w d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1867 r. odbyć się mającej.

D e k l a r a c j a.

W skutek ogłoszenia Rządu Guberniunego Siedleckiego z d. 12 (24) Stycznia r. b. Nro 169/33, podaje niniejszą deklarację, iż obowiązuje się podjąć dostawy żywności dla aresztantów domu badań w Siedlcach, przez czas od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do d. 1 (13) Stycznia 1868 r. po kop. sr. N. (tu wypisać literami cenę ofiarowaną) za dzienną porcję żywności jednego więźnia, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs. 250 wynoszące dołączam, które w razie nieutzymania się na licytacji sam odbiorę (lub o którego w razie nieutrzymania się odesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce mieszkania).

Pisałem w N. dnia . . . miesiąca . . . 1867 roku.

Podpisać imię i nazwisko.

Siedlce, dnia 12 (24) Stycznia 1867 r.
Radca Rządu Gubernialnego,
Leśkiewicz.
2 Starszy Referent, Wroncki.

(N. D. 530). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 10 (22) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na sześcioletnią konserwację wszelkich mostków miejskich w obrębie miasta Warszawy i przedmieścia Pragi, łącznie z mostkami i po zaokopami na rowach i rynsztokach znajdującemi się, licząc termin od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do dnia 1 (13) Lipca 1873 r., od sumy rs. 3,356, wyraźnie na rubli srebrem trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć za jednoroczną konserwację ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy w warunkach i powyżej wyszczególnionej, a do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 300 i na koszta ogłoszenia rs. 10. które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą, utrzymujący się zaś, obowiązany będzie zaraz po zatwierdzeniu licytacji złożone vadium skompletować na kaucję do wysokości ⅕ części jednorocznej dzierżawy.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 13 (25) Stycznia 1867 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia
podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się przez ciąg lat sześciu, to jest od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do dnia 1 (13) Lipca 1873 r. konserwacji wszelkich mostków miejskich w obrębie miasta Warszawy i przedmieścia Pragi łącznie z mostkami po zaokopowemi na rowach i rynsztokach znajdującemi się i odstępuję od wynagrodzenia w ilości rs. 3,356, wyraźnie rubli srebrem trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć za jednoroczną konserwację do licytacji podanego procentów (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 300 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(Podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 164). *Magistrat Miasta Warszawy*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) 1867 r. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na poreperowanie czterech studzien na Cmentarzu Powązkowskim znajdujących się, od sumy na rsr. 500, wyraźnie pięćset, wykazem kosztów obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreślań, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 10. które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1866/7 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major,
z upoważnienia, Śliżewski.
Naczelnik Kancelarji. Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuje się poreperowania czterech studzien na Cmentarzu Powązkowskim znajdujących się, za sumę anszlagową wynoszącą rsr. 500 tu (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia mca roku

(Podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 163). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 3 (15) Lutego 1867 r. o godz. 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na reperację zewnętrznych tynków oraz reperację pokrycia dachu z pomalowaniem, na kościele w Powązkach od sumy na rs 282 k. k. 90½ wyraźnie na rs. dwieście osiemdziesiąt dwa kopiejek dziewięćdziesiąt i pół wykazem kosztów obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczątowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie litarami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej a do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej m. Warszawy, na złożone w tejże vadium w ilości rs. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1866/7 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
z upoważ. Śliżewski.
1 Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się zewnętrznej reperacji tynków oraz reperacji pokrycia dachu z pomalowaniem na kościele w Powązkach za sumę anszlagową wynoszącą rs. 282 kop. 90½ (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stale moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia mca roku.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 531). *Dyrektor Kancelarji Kmisji Rzadowej Spraw Wewnętrznych.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 10 (22) Lutego r. b. o godzinie 12 z południa odbędzie się w sali posiedzeń Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych licytacja in minus przez opieczętowane deklaraaje na trzechletnią dostawę oleju preparowanego do lamp w pałacu Komisji Rządowej, oraz knotów do tychże lamp, a to na zasadzie warunków, które każdodziennie w kancelarji Komisji Rządowej przejrzane być mogą.

Ceny do licytacji oznaczają się: za wiadro oleju rs. 4 kop. 20, za tuzin knotów wązkich kop. 7½, za tuzin knotów szerokich kop. 12.

Deklaracje składane być winny na papierze stemplowym ceny kop. 75, podług poniżej zamieszczonego wzoru.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejsza deklarację, iż podejmuję się dostawy dla gmachu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych oleju do lamp po cenie rs. kop. wyraźnie (wypisać literami) za wiadro oleju, zaś knotów do tychże lamp, odstępując od ceny ogólnej procent po od sta (wypisać literami) poddając się przytem wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit na złożone vadium w ilości rs. 50 przy niniejszem załączam. Stałe moje zamieszkanie jest w N. Pisałem dnia miesiąca 1867 r
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 18 (30) Stycznia 1867 r.
Dyrektor Kancelarji, Leontiew.

(N. D. 496). *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ, что на 24 Января (5 Февраля) с. г. въ 12 час. полудня, назначена его продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно: бумажныхъ по оцѣнкѣ на 18 руб. 65 коп., шерстяныхъ 6 руб. 20 коп., бумаги цвѣтной и папиросной 76 руб., рому 13 руб. 50 коп., спирта 321 руб. 94 коп., сахару 3 руб. 61 коп., полотна льнянаго на 642 руб. 67 коп. и разныхъ товаровъ 41 руб. 70 коп., а всего по оцѣнкѣ на 1,124 руб. 27 коп. и по этому желающие покупатъ эти товары, могутъ явиться въ сiю Таможнѣ къ означенному сроку.

Посадъ Кибарты, 9 Января 1067 года.

(N. D. 551). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszka Magnuskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549*A* zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,400 z procentem i kosztami od Kazimierza Majewskiego obywatela, właściciela nieruchomosci w Warszawie pod Nr. 2482 przy ulicy Karmelickiej położonej zaś pod Nr. 2480 również w Warszawie zamieszkałego, protokułem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 26 Września (8 Października) 1866 r. sporządzonym; w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy rogu ulic Karmelickiej i Nowolipia pod Nr. 2482 na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynsz rocznie rsr. 22 kop. 22½ pod jurisdykcją Sądu Pokoju O-gu i miasta Warszawy wydziału II. w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Kazimierza Majewskiego należąca i w posiadaniu dzierżawnem Hermana Jung na sumę rs. 510 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 2,750 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Parkan z desek z bramą i furtką.
2. Parkan z desek w słupy.
3. Zabudowanie z drzewa, mieszczące w sobie stajnię, piwnicę murowaną, gontami kryte.
4. Altana z łat gontami kryta.
5. Altana z łat gontami kryta, z ławkami.
6. Drzew w ogrodzie około sztuk 40, prócz tego krzewy agrestu i bzu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549*A* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerał-Majorowi Jeneralnego Sztabu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy wydziału II. w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 1 (13) Października 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości dnia 5 (17) Października 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 8 (20) Grudnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Października 1866 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d 18 (30) Października 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 8 (20) Grudnia 1866 r. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1866/7 r. i 5 (17) Stycznia r. b. Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem z dnia 5 (17) Styczuia 1867 r. termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2482 w Warszawie oznaczył na dzień 3 (15) Lutego 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w wydziale I.

Licytacia rozpocznie się od sumy rubli srebrem 6,000.

Warszawa d. 18 (30) Stycznia 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 527). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Piotrowskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 496 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wojciecha Bronikowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 484*a* zamieszkałego obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 5,000 z procentem 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1866 r. i kosztów od Wilchelma Malcz obywatela właściciela dóbr ziemskich Domaniew w Okręgu i Powiecie Warszawskim, Gubernji Warszawskiej położonych, zaś w dobrach Moszna Okręgu Błońskim Gubernji Warszawskiej położonych zamieszkałego, protokułem Jana Orłowskiego Komornik w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1866 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczeuia zajętą i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE,

Domaniew w gminie Moszna parafji Zbików Okręgu i powiecie Warszawskim, Gubernji Warszawskiej pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II w atrybucji Wójta Gminy Moszna położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wilchelma Malcz należące i w tegoż posiadaniu zostające poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, rozległości około włók 22½ miary nowopolskiej prócz gruntu przez włościan i kolonistów na skutek Najwyższego Ukazu wywłaszczonych zawierające.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom dworem zwany parterowy w pruski mur gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Dom folwarczny z drzewa słomą poszyty, dwa kominy murowane mający.
3. Stodoła z drzewa słomą poszyta z przystawką z tyłu na kierat od maszyny młocarni i dwiema przystawkami z frontu na młynek i sieczkarnie gontami kryte.
4. Spichrz z drzewa słomą poszyty.
5. Szopa (bróg) na słupach z drzewa słomą poszyta.
6. Zabudowanie z drzewa słomą poszyte, w którem mieszczą się stajnie, wozownie i wołownia.
7. Holendernia z drzewa słomą poszyta.
8 Chlewiki i kurniki gontami kryte.
9. Chlewek słomą poszyty.
10. Kloaka z drzewa.
11. Studnia z pompą i korbą drewnianą, drzewem cembrowana.
12. Dziedziniec w pośrodku którego jest klomb, oraz różnego drzewa i krzewy dzikie.
13. Gołębnik blachą kryty.
14. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
15. Kurniki z drzewa gontami kryte.
16. Cztery piwnice w ziemi drzewem cembrowanych w części cegłą murowanych z tych trzy deskami, a jedna ziemią kryte.
17. Ogród fruktowy i warzywny w którym jest drzew owocowych około sztuk 260, różne drzewa i krzewy dzikie.
18. Lodownia drzewem cembrowana, ziemią nakryta.
19. Sadzawka mała niezarybiona.
20. Ogród fruktowy i warzywny mieszczący wsobie drzew owocowych około sztuk 200 różne krzewy i drzewa dzikie.
21. Karczma bez zajazdu z drzewa gontami kryta o jednym kominie murowanym, z przystawką.
22. Chlewiki z drzewa gontami kryte.
23. Kuźnia deskami kryta z kominem murowanym, z chlewikami z drzewa słomą krytym, kuźnia ta obecnie przyznaczona jest na mieszkanie dla służby dworskiej.
24. Chałupa słomą poszyta, z kominem murowanym.
25. Staw zarybiony.

Wszystkie ogrodzenia przy zabudowaniach i ogrodach sztachetowe i z bali w słupy z drzewa z bramami.

W dobrach tych jest włościan ośmnastu z imion i nazwisk oraz ilość gruntu posiadających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych, Ukazem Najwyższym uwłaszczonych, zaś czynszowników jest sześciu i ci podobnież posiadają grunt w akcie zajęcia po szczególe wymieniony, Ukazem Najwyższym uwłaszczeni.

Inwentarze dworskie w dobrach Domaniew żywe i martwe znajdują się następujące:

a. Koni roboczych sztuk 16.
b. Wołów roboczych sztuk 16.
c. Krów sztuk 16.
d. Wozów kutych 6.
e. Płużyc 21.
f. Radeł 8.
g. Bron z żelaznemi zębami 10.
h. Maszyna młocarnia 1.
i. Młynek do czyszczenia zboża 1.
k. Sieczkarnia 1.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Wojciecha Bronikowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 484*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.
2. Augustowi Bielieńskiemu Wójtowi gminy Moszna do której to gminy dobra Domaniew należą, w Koszajen urzędującemu na ręce własne.

Obudwum d. 2 (14) Września 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr Domaniew w Warszawie dnia 5 (17) Września 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybuunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 7 (19) Grudnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Wojciech Bronikowski Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 17 (29) Września 1866 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 17 (29) Września 1866 r.
R. D. Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Domaniewa w Okręgu Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonych, Trybunał w terminie trzeciej publikacji w dniu 4 (16) Stycznia 1867 roku odbytym, termin do przygotowawczego przysądzenia tych dóbr na dzień 2 (14) Lutego 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

W terminie tym popierający sprzedaż Józef Piotrowski za te dobra postąpi rs. 15,000.

Warszawa d. 7 (19) Stycznia 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

(N.D. 552). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Benona Pruszak, właściciela dóbr Gosławice Podczachy w Okręgu Gostyńskim położonych, w tychże dobrach Gosławice Podczachy zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem 5% od dnia 18 (30) Czerwca 1863 r. i kosztów od Józefa Pruszak obywatela i właściciela dóbr ziemskich Kunki z przyległościami w Okręgu Gostyńskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 17 (29) Sierpnia 1866 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE KUNKI

vel Konki, składające się z folwarku Kunki z wsi Gorzewo i Annopol w Okręgu Gostyńskim Gubernji Warszawskiej w Gminie Szczawin Kościelny, Parafji Gombińskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Gostyńskiego położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Józefa Pruszak należące, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczną obciążone w dzierżawnem posiadaniu Józefa Szeliskiego na lat 12 poczynając od r. 1864 do 1876 za sumę rocznie rs. 1,650 za kontraktem urzędowym w księdze wieczystej objawionym zostające, ogólnej rozległości około włók miary nowopolskiej 34 albo dziesiatyn 522 mające.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa parterowy gontami kryty z kominem murowanym.
2. Oficyna z drzewa, gontami kryta z kominem murowanym
3. Chlewiki i kurniki z drzewa gontami kryte.
4. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.
5. Kloaka z desek deskami kryta.
6. Chlewek z łat rzniętych.
7. Ogród fruktowy i warzywny, żerdziami ogrodzony oraz drugi taki sam ogród, w którym jest drzew fruktowych około sztuk 500.
8. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem, oraz pszczół pni 3.
9. Owczarnia z cegły surówki i w części palonej.
10. Kuźnia razem i mieszkanie z drzewa gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
11. Dom z drzewa parterowy słomą poszyty, o dwóch kominach murowanych.
12. Stodoła z cegły surówki, przy której jest kierat do maszyny młocarni słomą poszyty.
13 Stodoła z drzewa słomą poszyta.
14. Spichrz masiv murowany piętrowy, dachówką kryty.
15. Bróg z daszkiem na słupach drewnianych.
16. Stodoła z cegły surówki słomą poszyta.
17. Owczarnia z cegły surówki, słomą poszyta.
18. Obora i stajnia z cegły surówki słomą poszyte
19. Piwnica czyli dół ziemią pokryta.
20. Sadzawek trzy niezarybionych.

Wieś Gorzewo.

Karczma z cegły surówki bez zajazdu słomą poszyta, w tej mieszka Antoni Pasterski szynkarz, który za 21 garniec szynkuje trunek dworski, ma do tego dodaną morgę gruntu

Włościan w tej wsi osiadłych jest trzynastu z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych i ci są obdarowani.

Wieś Annopol.

W tej wsi również jest osiadłych włościan siedmiu z imion i nazwisk oraz ilość gruntu posiadających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych, obecnie obdarowanych.

Młyn Kordus zwany

Z drzewa zbudowany, o dwóch gankach gontami kryty.

Dom mieszkalny z drzewa gontami kryty.

Zabudowanie czyli szopa z drzewa gontami kryte.

Obórka z drzewa pod gontami.

Piwnica drzewem cembrowana.

Szczepan Topolski młynarz, dzierżawi za kontraktem prywatnym na piśmie na lat 6, od S-go Wojciecha 1866 r. za rs. 75, ma do tego dodane 8 morgów gruntu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone.

1. Piotrowi Falęckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Gostyńskiego w Gombinie urzędującemu i zamieszkałemu na ręce własne.
2 Antoniemu Koryckiemu Wójtowi Gminy Szczawin Kościelny, do której to gminy dobra Kunki z przyległościami w Okręgu i Powiecie Gostyńskim położone należą, we wsi Kaleń Okręgu tymże urzędującemu i zamieszkałemu na ręce własne.

Obudwom dnia 31 Sierpnia (12 Września 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 5 (17) Września 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi

zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a o godzinie 10 z rana dnia 11 (23) Listopada 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 17 (29) Września 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 19 Września (1 Paźdz.) 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży dóbr tych ułożonych, Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia dziewiątego (dwudziestego pierwszego) Grudnia tysiąc ośmset sześćdziesiątego szóstego roku. Termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia, wyznaczył na dzień dwunasty (dwudziesty czwarty) Stycznia tysiąc ośmset sześćdziesiątego siódmego roku w którym to dniu powyż rzeczone dobra Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi przygotowawczo na sumę rubli sredrem dwanaście tysięcy przysądzone zostały, nastąpnie tenże Trybunał wyrokiem w tymże samym dniu dwunastym (dwudziestym czwartym Stycznia tysiąc ośmset sześćdziesiątego siódmego roku zapadłym, termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia wyznaczył na dzień trzeci piętnasty) Kwietnia tysiąc ośmset sześćdziesiątego siódmego roku, w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Numerem pięćset czterdzieści dziewięć, posiedzenia swe odbywającego, w wydziale pierwszym o godzinie dziesiątej z rana, powyż rzeczone dobra, ostatecznie sprzedane zostaną.

Licytacja zacznie się od sumy rubli srebrem dwanaście tysięcy, lub też dwóch trzecich części szacunku taksą sporządzić się mianą przez biegłych sądowych wykrytego.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 519). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ignacego Wessel właściciela dóbr Żyżyn tamże w Okręgu Kazimirskim Powiecie i Gubernji Lubelskiej zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Wołowskiego Patrona Trybunału Lubelskiego w Lublinie obrane mającego, w poszukiwaniu sumy złp. 62,000 albo rs. 9,300 z procentem prawnym od d. 12 (24) Czerwca 1864 r. od Malwiny z Jasińskich Włodzimierza Podgórskiego małżonki, właścicielki dóbr Bzowice B, czyli Bzowiec Górny w O-gu Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej w tychże dobrach zamieszkałej, protokułem Franciszka Łapanowskiego Komornika przy Trybunale Lubelskim w dniu 29 i 30 Września (11 i 12 Października), 1 (13) i 2 (14) Października 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE,

Bzowiec B, czyli Bzowiec Górny, składające się z folwarku i wsi Bzowca oraz wsi Grobli gdzie egzystują łan pola Zabłocian zwany, z gruntów ornych, łąk, pastwiska i lasów w Ogu i Powiecie Krasnystawskim; Gubernji Lubelskiej gminie Chłaniów, parafji Chłaniów w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu Krasnystawskiego położonej, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Malwiny z Jasińskich Podgórskiej należące i w posiadaniu tejże zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Ogólna rozległość zajętych dóbr obejmuje miary nowopolskiej morgów 1951 prętów 8; z ktorej pod włościanami morgów 330 prętów 156, w resztującej zaś przestrzeni dworskiej znajdują się grunta orne: ogrody, łąki, pastwiska, lasy, stawy i wody, place pod zabudowaniami, grunta należą do klasy drugiej pszennej. Dobra te stanowią kawał ziemi przecięty gruntami dóbr Bzowiec dolny.

Zabudowania:

1. Dom o parterze z drzewa w słupach zewnątrz i wewnątrz tynkowany, gontami kryty, 2. dom dworski długi z drzewa tartego na podmurowaniu w węgłach, gontami kryty, 3. piwnica w głębokość murowana dach na krokwiach z wierzchu pod słomą, a brzegiem gontem kryty, 4. kloaka na podwalinach z drzewa tartego gontami kryta, 5. dom przez służbę zajmowany na podwalinach z drzewa tartego w węglach słomą kryty, 6. chlewki trzy do czworoboku zastosowane, z drzewa w słupach słomą kryte, 7. chałupa z drzewa ciosanego na podwalinach w węgieł dach słomą kryty, 8. czworniak z drzewa rzniętego na podwalinach w węgieł, słomą kryty, 9. chlewek z drzewa w słupach pod słomą, 10. spichlerz z fundamentów murowany dach gontami kryty, 11. stodoła na podmurowaniu w słupach murowanych, ściany z drzewa tartego, dach pod słomą, okap gontem kryty, 12. maneż zbudowany na podmurowaniu, 13. młocarnia górna fabryki Piastego ze Zwierzyńca przy niej sieczkarnia o dwóch kosach, 14 stodoła nowa zwana na podmurowaniu w słupach słomą kryta, 15. stajnia na konie cugowe i wozownia z fundamentu murowana, dach słomą okap gontami kryte, 16. obora na podmurowaniu z drzewa tartego w węgieł dach słomą kryty, 17. stajnia fornalska z fundamentu murowana z kamienia słomą kryta, 18. wystawa w słupach dach pod słomą ściany zachodnie z oszastów, inne strony bez ścian, 19. karczma murowana z fundamentu, dach gontami kryty, 20. kuźnia z drzewa w słupach dach słomą kryty, 21. sadzawki trzy niewielkie przy czworniaku, 22. studnia ocembrowana balami z żurawiem, 23. młyn wodny z drzewa w węgieł, dach gontem kryty, o dwóch kołach jednopalczaste drugie wodne bez kamienia, nie czynny.

Zabudowania włościańskie:

1. Dwadzieścia sześć chałup z drzewa w węgieł w części w słupy, słomą kryte, 2. dwadzieścia jeden stodół z drzewa w słupach pod słomą, 3. szesnaście obór z drzewa w słupach pod słomą. Osad włościańskich w dobrach znajduje się 31, włościanie są następujący: 1. Mikołaj Kaznowski, 2. Szymon Munel, 3. Tomasz Kucharski, 4. Piotr Podgórski, 5. Wawrzyniec Rudniak, 6. Jakób Przybyło, 7. Jan Lewicki, 8. Jan Gdala, 9. Paweł Szczuk, 10. Karol Rymarz, 11. Józef Kazimierski, 12. Tomasz Janicki, 13. Paweł Herkot, 14. Aleksander Rudziak, 15. Wojciech Zadniak, 16. Jakób Kolmaga, 17. Franciszek Wybraniec, 18. Wojciech Manel, Paweł Manel Paweł Korzec, Maciej Wrona, 19. Jakób Matusiewicz, 20. Bartłomiej Żwolak i Józef Podaradły, 21. Maciej Falan, 22. Sebastjan Manel, 23. Wojciech Kołok, 24. Mikołaj Kalinowski, 25. Franciszek Grysiewicz i Łukasz Lewicki, 26. Józef Rymarz, 27. Tomasz Rudzik, 28. Lejba Manoelko, 29. Józef Zadniak, 30. Wincenty Grabek, 31. Wincenty Kijok, osadnicy powyżsi żadnych opłat ani danin nie uiszczają.

Stan zabudowań, ogrodzenia, inwentarze tak żywe i martwe, oraz wysiew, akt zajęcia obejmują

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Franciszka Wołowskiego Patrona Trybunału Lubelskiego w Lublinie pod N-rem 2001/2 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału złożone przejrzane być mogą. Protokół zajęcia w kopjach doręczony: 1. Tomaszowi Myszczur Wójtowi gminy Chłaniów, do której dobra Bzowiec B, należą, we wsi Chłaniowie zamieszkałemu i urzędującemu na ręce własne dnia 5 (17) Października 1865 r.; 2. Stanisławowi Srednickiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Krasnystawskiego w mieście Krasnymstawie urzędującemu, na ręce własne dnia 21 Października (2 Listopada) 1865 roku, wniesiono do księgi wieczystej pomienionych dóbr w Lublinie dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału na ten cel utrzymywanej. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, pod któremi dobra Bzowiec B, czyli Bzowiec Górny sprzedane być mają, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Lublinie dnia 23 Lutego (7 Marca) 1866 r. o godzinie 10 z rana lub za przywołaniem sprawy. Sprzedażą kieruje Franciszek Wołowski Patron Trybunału, którego zamieszkanie wyżej jest wskazane.

Lublin dnia 6 (18) Stycznia 1866 r.
Robert Barchwic.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Bzowiec B, Trybunał wyrokiem dnia 29 Marca (4 Kwietnia) r. b. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 27 Kwietnia (9 Maja) 1866 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Lublinie. Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 43,979 kop. 77½, jako szacunku za który dobra Bzowiec B, ostatnio przez teraźniejszą właścicielkę nabyte zostały, gdyby zaś sumy tej nikt nie postąpił, od sumy rs. 29,319 kop. 45, które popierający sprzedaż ofiaruje.

Lublin d. 29 Marca (11 Kwietnia) 1866 r.
F. Wołowski.

W terminie powyższym dobra Bzowiec B, przysądzone zostały przygotowawczo Franciszkowi Wołowskiemu Patronowi za sumę rs. 25,545 kop. 47, jako ⅔ szacunku za jaki dobra ostatnio przez teraźniejszą właścicielkę nabyte zostały i Trybunał wyrokiem dnia 27 Kwietnia (9 Maja) 1866 r. wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 10 (22 Czerwca 1866 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Lubelskiego. Licytacja rozpocznie się od sumy na przygotowawczem przysądzeniu postawione.

Nadmienia się iż szacunek obniżony został z powodu, że Trybunał wyrokiem d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1866 r. w warunkach licytacyjnych zamieścić postanowił: przedmiotem sprzedaży są tylko grunta dworskie do wywłaszczonego dłużnika należące, grunta włościańskie wyłączają się od sprzedaży. Listy likwidacyjne za też grunta przypadające wypłacone będą komu z prawa należy

Lublin, dnia 2 (14) Maja 1866 roku.
Fr. Wołowski.

Z powodu niedojścia do skutku dla założonej przez wywłaszczaną dłużniczkę apelacji od wyroku d. 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. terminu powyżej oznaczonego; Trybunał Lubelski wyrokiem d. 24 Sierpnia (5 Września) 1866 roku termin do stanowczego przysądzenia dóbr Bzowiec B. oznaczył na dzień 18 (30) Października 1866 r. godzinę 10-tą który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Lubelskiego. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,545 kop. 47 za którą pomienione dobra w terminie przygotowawczego przysądzenia Franciszkowi Wołowskiemu Patronowi przysądzone zostały.

Lublin, d. 25 Sierp. (6 Września) 1866 r.
Fr. Wołowski.

Z powodu niedojścia do skutku terminu powyższego dla wyniesionej przez wywłaszczaną dłużniczkę skargi na wyroki Sądu Apelacyjnego Królestwa d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1866 r. i Trybunału Lubelskiego d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1866 r. wyrokiem Rządzącego Senatu daty 1 (13) Grudnia 1866 r. oddalonej Trybunał Lubelski wyrokiem d. 4 (16) Stycznia 1867 r. termin stanowczego przysądzenia dóbr Bzowiec B. oznaczył na dzień 16 (28) Lutego 1867 r. godzinę 10 który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Lubelskiego w Wydziale I. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,545 k. 47, za którą wymienione dobra w terminie przygotowawczego przysądzenia podpisanemu Franciszkowi Wołowskiemu Patronowi przysądzone zostały.

Lublin, d. 5 (17 Stycznia 1867 roku.
Fr. Wołowski.

(N. D. 548) Z mocy wyroku Trybunału Radomskiego w Radomiu dnia 28 Października (9 Listopada) 1865 roku zapadłego, sprzedane zostaną w drodze działów dobra Jeleniów i Witosławice w Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone.

Dobra te należą prawem niepodzielnej własności do sukcesorów Antoniego Libiszowskiego mianowicie: 1. Justyny z Libiszowskich Karola Sokolie żony, 2. Jana Libiszowskiego u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu przedaż ich imieniem popierającego zamieszkanie obrane mających. 3. Antoniego Libiszowskiego: 4. Marji z Libiszowskich Władysława Festetycz żony, 5. Anieli i 6. Heleny Libiszowskich, panien doletnich wszystkich w Jeleniowie zamieszkałych, 7. Aniecty Libiszowskiej panny nieletniej, której opiekanką główną jest matka Aniceta z Górskich Libiszowska wdowa i dożywotniczka ⅛ części spadku po Antonim Libiszowskim w dobrach Jeleniowie zamieszkała a przydanym Wincenty Karwicki właściciel dóbr Chybic tamże w Okręgu Opatowskim zamieszkały.

Taksa zaprzysiężona daje takie wyjaśnienia: budowle w całych dobrach odpowiednie i w stanie średnim.

1. Dobra Jeleniów złożone z folwarków: Jeleniów i Kończany mają rozległości włók 37, mórg 22 a w tej samego lasu włók 15 w średnim stanie, gleba ziemi pszenna, gospodarstwo 3-polowe, wysiewa się pszenicy korcy 67, żyta 92, jarzyny odpowiednio, łąk jest mórg 78, pastwiska w lesie, z młyna dochód rs. 150 z propinacji rs. 120. Dwór murowany pod gątem, oficyna dom dla oficjalistów drewniany pod gątem, czworak dla służby, kuźnia z mieszkaniem, karczma i przy niej czworak. Na folwarku Kończanach mieszkanie dla Ekonoma, 3 stodół, stajnie, obory, wozownie i karmniki z chlewami, ogród angielski fruktowy czynić może rs. 50 i warzywny, staw i sadzawka zarybione.

2. Folwark Wojciechowice ma włók 10, mórg 10, gleba pszenna, gospodarstwo trzy polowe, wysiewy: pszenicy korcy 55, żyta 20 jarzyny odpowiednio, łąk mórg 9, z propinacji rs. 45, dwór drewniany pod gontem, kuźnia, 2 stodoły, spichrz, obora z owczarnią, ogród fruktowy w nim sadzawka, lasu włók 3 w średnim stanie. Podatki z Jeleniowa i Witosławic wynoszą rs. 470 kop. 79.

3. Folwark Witosławice ma włók 14 mórg 14, gleba pszenna, gospodarstwo płodozmienne wysiewy pszenicy korcy 80, grochu 16, owsa 60, łąk mórg 15, z propinacji rs. 120, z młyna rs. 15, dwór drewniany pod gątem, czworak dla służby, dwa domy oddzielne, 3 karczem stodoła jedna, obora, wozownia, stajnie i kuźnia, kaplica i dwa domki przy niej w lesie, ogród fruktowy czyni rs. 30 lasu średniego włók 4, sadzawek zarybionych dwie.

4. Folwark Nagórzyce włok 12 mórg 26, gleba pszenna, gospodarstwo płodozmienne, wysiewy: pszenicy korcy 30, żyta 36, jarzyny odpowiednio, łąk mórg 15, z propinacji rs. 60 z wiatraka rs. 60, dwór stary drewniany pod gontem, czworak dla służby, dwojak, karczma 3 stodoły, owczarnia, ogród fruktowy czynić może rs. 6, lasu średniego włók 4, podatki z Witosławic i Nagórzyc wynoszą rs. 637 kop. 93, wyłączono z oszacowania grunta włościan w dobrach powyższych mające rozległości włók 24.

Warunki przedaży ogłoszono po raz pierwszy w dniu 1 (13) Grudnia 1866 roku licytacja przygotowawcza nastąpi w dniu 8 (20) Lutego r. b. o godzinie 3 po południu na audjencji Trybunału w Radomiu przed Sędzią Karskim. Warunki przedaży i taksa są do przejrzenia u Pisarza Trybunału w Radomiu i u podpisanego Patrona.

Licytacja dóbr Jeleniowa z Wojciechowicami rozpocznie się od sumy rs. 58,278 kop. 30 a Witosławic z Nagórzycami od rs. 36,776 kopiejek 70.

Radom d. 2 (14) Stycznia 1867 roku.
Jawornicki Patron Trybunału.

(N. D. 547). *Syndycy Tymczasowi Masy Upadłości Samuela Merzbach.*

Ogłaszają, że na zasadzie upoważnienia W. Rudzkiego Sędziego Komisarza tejże masy z dnia 9 (21) Listopada 1866 r. sprzedane będą przez publiczną licytacją częściowo książki rozmaite przy ulicy Miodowej w sklepie pod Nr. 486A. w dniu 30 Stycznia (11 Lutego i następnych r. b o godzinie 3 z południa aż do ukończenia takowej, a to za gotowiznę natychmiast po przybiciu płacić się mającą.

Warszawa d. 18 (30) Stycznia 1867 r.
Seweryn Chmielewski,
Obrońca Sądowy.
Zygmunt Ostrowski.

(N. D. 550).

W dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1867 r. o godz. 10 z rana w Pradze przy Warszawie na placu głównym targowym tegoż miasta, drelich, płótno, obrusy i serwety, książki hebrajskie, garderoba męzka, naczynia mosiężne i miedziane kuchenne, żelazko do prasowania i t. p. w tymże dniu o godzinie 10 z rana na placu targowym Muranów zwanym, meble różne, machoniowe i jesionowe, lustra, zegary, żyrandol, świecznik i t. p.; w dniu 24 Stycznia (5 Lutego) t. r. o godz. 12 w południe na targu Stare miasto meble jesionowe, to jest szafy, łóżka, stoły, krzesła i t. p., a w dniu 25 Stycznia (6 Lutego) t. r o godz. 10 z rana na Muranowie, szafa, łóżka, krzesła jesionowe, zegar i t. p. w Warszawie, wszystkie jako prawnie zajęte ruchomości przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

(N. D. 546). Podaję do wiadomości, że prawnie w egzekucji Sądowej zajęte ruchomości jesionowe i sosnowe, jako to: stoły, łóżka, szafy, komoda, krzesła, lustro i świecznik mosiężny, w Warszawie na targu publicznym Muranów zwanym, w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. *Kurman*, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 566). Wydane mi pod dniem 17 (29) Marca 1865 r. Nr 577 **pozwolenie** przez JW. Naczelnika Dyrekcji Naukowej Warszawskiej, do zawarcia związków małżeńskich, przypadkowym sposobem zaginęło; upraszam więc znalazcę, o łaskawe zwrócenie takowego jako nie przynoszącego nikomu, żadnego użytku.

Warszawa d. 19 Stycznia 1867 roku.
Konstanty Dąbkowski,
Sekretarz Gimnazjum I-go.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.

Z POWODU SWIĘTA UROCZYSTEGO DZIENNIK WARSZAWSKI JUTRO NIE WYJDZIE